

Iz delavskih krogov. Štrajk v St. Louis.

Štrajk rokodelcev na Missouri Pacific
železnici postaja nevaren.

DIVJANJE KAPITALISTOV.

Delavska centrala zahteva složnosti
pri delavskih bojih.

St. Louis, Mo., 22. okt. Nad 2500
mehanikov, ki so upošleni na Missou-
ri Pacific & Iron Mountain železnici,
so iz simpatije do stavkajočih mašin-
stov stopili v štrajk. Unijski delav-
ci zatrjujejo, da železnica brez me-
hanikov ne more prometa dlje časa
vzdržati, kakor 8 dni. Ako se štrajk
kmalu ne konča, bodo voditelji štraj-
ka odredili štrajk tudi na Gouldovih
progalih, h katerim pripadajo Denver &
Rio Grande, Rio Grande Western,
Western Pacific, Cotto Belt in West-
ern Maryland železnice. Tudi v Kan-
sas City so vsi rokodelci imenovane
železnice ostavili delo in so prišli v
St. Louis. Število stavkajočih delav-
cev v Kansas City znaša približno
1500 ljudi.

Divjanje kapitalistov v Tampu.

Stavkajoči tobačni delavci v Tam-
pi, Fla., so bili priredili zborovanje,
na katerem so se posvetovali o svojem
nadaljnjem postopanju nasproti to-
varnarjem. Predno je bilo zborova-
nje končano, je vdrla policija v dvo-
ranu in razglašala zborovalce. Zboro-
valci so morali bežati na vse strani,
nekateri, ki so bežali v gozde, je po-
licija zasledovala in ko jih je dobila
v svoje roke, jih je pretepla. Tako-
zvani meščanski odbor je s silo izvel-
el tobačne delavce iz hiš in jim pre-
til, da bodo vse delavce obesil, ki se
ne povrnejo na delo. Voditelji štraj-
ke, ki so v zaporih, so v veliki nevar-
nosti za svoje življenje in zato se je
delavski odbor obrnil do predsednika
Tafta in ga prosil pomoči.

Sloga jači, nesloga tlači.

V seji Central Federated Union se
je poglobilo, da American Federation
of Labor v sedanji obliki ni v stanju
solidarno postopanje delavcev ene in
iste stroke pri delavskih bojih. Iz-
volil se je odbor, ki ima delovati na
to, da se doseže složno postopanje
vseh delavskih organizacij pri bojih
za zboljšanje delavskih razmer.

SLOVENSKE NOVICE.

Veselica društva sv. Ane.

V soboto zvečer je priredilo društvo
"sv. Ane" v Schuetzen Hall na 8. oc-
sti svoje letno veselico, ki je bila vz-
le slabemu vremenu dobro obiskana
in prav živahna. Naše vrle Slovence
so zakrožile marsikako lepo narodno
pesem in veseli slovenski fantje so jim
pomagali. Materijalen uspeh je bil pu-
voljen. Razprodalo se je bilo mnogo
žrehov za lepo sliko in še več razgled-
nic za šaljivo pošto. Poštna ekspedi-
torica, gsp. Apolonija Marčunova, ki
je morala opravljati tudi posle poč-
nega sela, je bila zdaj v Domžanah,
zdaj v Lhanu, v Mengšu, v Stopu, v
Ljubljani in drugih krajih stare do-
movine, da je osebnost oddajala šaljive
dopisnice. Imela je tudi prav mnogo
pošte za Ridgewood, katere pa ni mo-
gla dostaviti, ker je bil hud vihar raz-
dejal vse prometne zveze med pošto in
slovensko kolonijo v novi domovini.
Mladi svet se je pozno v noč sukal pri
zvokih godbe na lok in se je le teško
ločil od prijetnega zabavišča. Dru-
štvena predsednica, Mrs. Stirnova, in
vse odbornice, ki so se potrudile za
prireditve veselice, so lahko ponosne
na lepi uspeh veselice.

Strašna smrt.

George Haskins, 48 let star, stan-
v hiši št. 197 Willoughby St. v
Brooklynu, je včeraj jutraj storil
strašno smrt. Spodtaknil se je in pa-
del tako nesrečno, da se je vjel z
vratom med dve železni palci neke
ograde. Ker si ni mogel sam pomo-
gati in tudi ni bilo človeka blizu, ki
bi mu pomagal, se je zadušil.

Deklica-sirota zaprta v kleti.

Ni pet mesecev prišla iz kleti, kjer jo
je imela teta zaprta.

BIBLIJA EDINO BERILO.

Teta je najbrže verskoblazna. Deklica
se nahaja zdaj pri družbi za varstvo
otrok.

Petnajstletna deklica Mary Ellen
Smith, ki je stanovala pri svoji teti
Emj Sibblad v hiši št. 1, West 68.
cesta, se je že od 11. majnika pogre-
šala. Ljudje v hiši so sumili, da ima
Mrs. Sibblad deklico neke zaprto, in so
to naznanili policiji. V soboto so pri-
šli trije agentje v stanovanje Mrs.
Sibbladove in so zahtevali, da jim
pove, kje se deklica nahaja. Imeno-
vana tega ni hotela storiti in je šele
potem, ko so je detektivji grozili, da
jo bodo zaprli, pokazala skrivališče
mlade deklice.

V zaduhli kleti.

V zaduhli kleti, kamor ne prihaja
dnevna luč in ne sveži zrak, na raz-
drapani postelji, je sedela Miss Mary
Ellen Smith od 11. majnika naprej do
trenutka, ko so jo detektivji našli in
rešili nečloveške tete. Dne 11. maj-
nika je Mrs. Sibblad vzela deklico iz
šole in rekla učiteljici, da pojde v Ku-
therford, N. J., ker je bolna. Deklica
je plaša in se boji vsakega, ki jo na-
govori.

Izpovedba deklice.

Pred sodnijo je deklica izpovedala,
da stanuje njen brat Karel v hiši št. 26
Lavis St., Kearney, N. J., in na
misli, da se njeni starši žive. Nasproti
temu pa pravi teta, da je deklica si-
rota.

Deklica je vsled bivanja v kleti ble-
da, upalega lica in suha. Njen glas je
resen in miren. Deklica je ves čas,
dokler je bila v kleti, morala brati bi-
blijo in jej teta ni dala druge knjige
v roke. Misli se, da je Mrs. Sibblad
verskoblazna ženska in da pripada ne
ki novi verski družbi za varstvo otrok.

Ustrelil zapeljivca svoje mlade žene.

Uničena zakonska sreča je potisnila
možu revolver v roke.

VELIKOMESTNO ŽIVLJENJE.

Zapeljivec je silil zapeljano ženo, da
se je udala sramotnemu življenju.

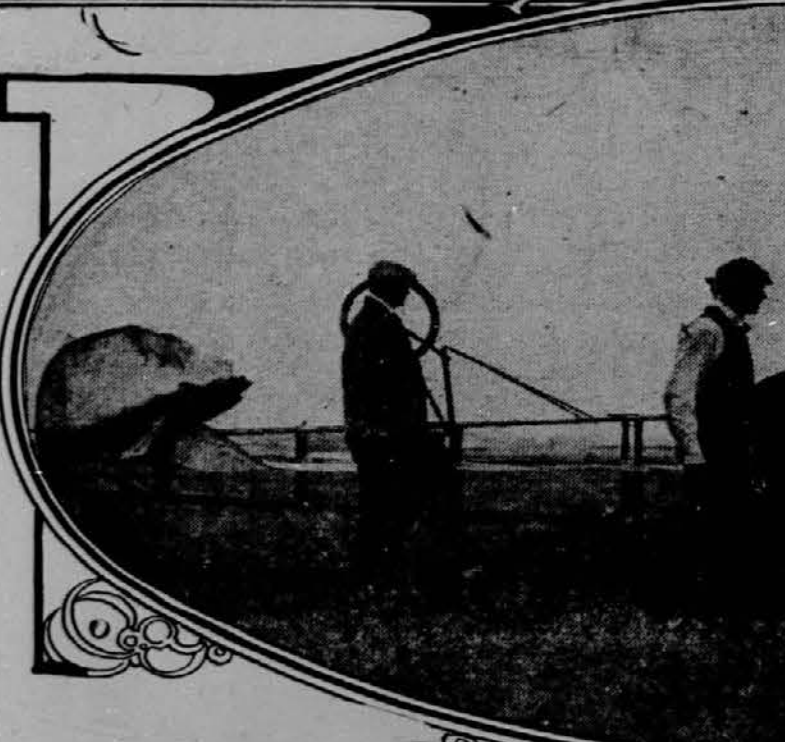
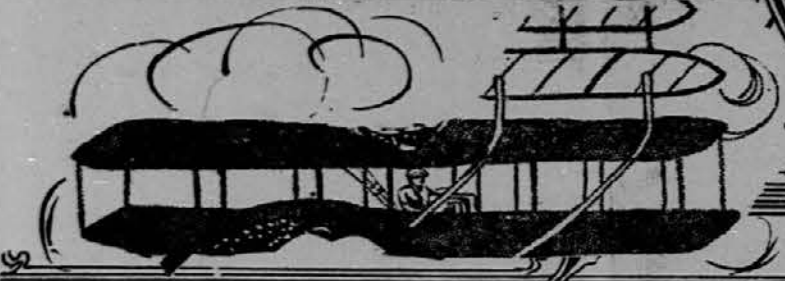
Nova žaloigra velikomestnega živ-
ljenja se je doigrala v noči od petka
na soboto na vzhodni strani mesta
Nev Yorka. Krojač Elija Silhut, 25
let star, stanujoč v hiši št. 185 Or-
chard St., je ustrelil 38 let starega
plumberja Morrisa Swabskya, ki mu
je izneveril in zapeljal ženo. Mirno
je stal Silhut poleg svoje žrtve in čakal,
da je prišel policist Robert Smol-
lik in ga aretoval. Revolver je še
držal v roki.

Uničena zakonska sreča.

Na policijski stražnici je Silhut pri-
povedoval grozno zgodbo svoje nesre-
če. Pred 8 leti je prišel s svojo mla-
do ženo, ki je jako lepa ženska, v A-
meriko, da bi si tu ustvaril eksten-
co. Dve leti po prihodu v Ameriko
se mu je rodila hčerka Julija. Mož
in žena sta živela srečno in zadovolj-
no in najmanjšega prepira ni bilo
med njima, dokler ni prišel Schwab-
sky v hišo. Le-ta je ženo popolnoma
premotil in jo pregovoril, da je moža
zapustila in se z otrokom vred pre-
selila k Schwabskym.

Ženo je pekla vest.

Silhut je ženo večkrat videl in le-ta
bi bila rada prišla k možu nazaj, pa
se je bala Schwabskya, ker je bil
zelo silovit človek. Tudi je rekla mo-
žu, da jo peče vest, ker jo je Schwab-
sky prisilil, da se je morala udati sra-
motnemu življenju. Silhut je skoraj
znorel, ko je vse to slišal in sklenil
je, da napravi temu konec. Kupil si
je revolver in ko je v omenjeni noči
srečal zapeljivca svoje žene, je na-
meril na njega in ga ustrelil v srce.

MEDNARODNA LETALNA TEKMA V BELMONT PARKU.

Zgoraj na levi: Clifford B. Harman in Conte de Lesseps. — Zgoraj na desni: Harmon, pripravljen za polet. — Spodaj: Moisantov Blieriot-mono-plan po vetru prevrnjen.

Vesti iz inozemstva. Portugal in Amerika.

Zedinjene države bodejo pripoznale
republiko v Portugalu neglede na
druge velevalisti.

PATRIOTI PLAČAJO DRŽAVNI DOLG.

Dve nevarnosti, ki prete španskemu
kralju Alfonzu in državi.

Lizbona, 22. okt. Listi poročajo,
da bodo Zedinjene države neglede
na postopanje drugih držav pripozna-
le republiko v Portugalu. V Wash-
ingtonu se je vršila posebna kabin-
etna seja, v kateri se je o tem razpra-
vljalo in predsednik je bil mnenja,
da Amerika ne bode s pripoznanjem
čakala tako dolgo, da se druge vele-
valisti zedinijo.

Patrioti plačajo državni dolg.

Lizbona, 22. okt. / Republika dobi-
va od dneva do dneva več prijateljev.
Mnogo bogatih meščanov in držav-
ljanov prispevajo velike svote, da

se poplača narodni dolg. Tudi vladni
uradniki, častniki in navadni vojaki
in mornarji so izjavili, da bodo del
svoje plače prepuščili v pokritje dr-
žavnega dolga.

Jezuitski pater ni bil umorjen.

Jezuitski pater Mattes, o katerem
se je poročalo v listih, da je bil u-
morjen, ker si je bil nakopal sovra-
štvo republikancev, živi v Španiji.

Nevarnost za španski prestol.

Paris, 22. okt. List "Matin" je
poslal posebnega poročevalca v Špa-
nijo, da bi preudrinal odtodne raz-
mere. Poročevalec je brzojavil listu,
da preji španskemu prestolu nevar-
nost, da se bode tudi on porušil. Ako
bode vlada pred Vatikanom kapitu-
lirala, potem nastane gotovo vstaja, in
to je prva nevarnost; druga nevar-
nost je pa vojna, v katero hoče voja-
ška klika zapeljati kralja in vlado.
V slučaju vojne z Marokom bi doma
gotovo prišlo do najhujših protimo-
narchističnih in protidinastičnih de-
monstracij.

Maščevanje prevaranega moža.

Spokane, Wash., 20. okt. — Henry
Schroeder iz Chicage je ustrelil hčer
svoje svakinje, ker mu ni hotela iz-
dati sedanje bivališče njegove žene,
ki je bila ušla s svojim ljubimcem.
Schroeder se je na to sam ustrelil.

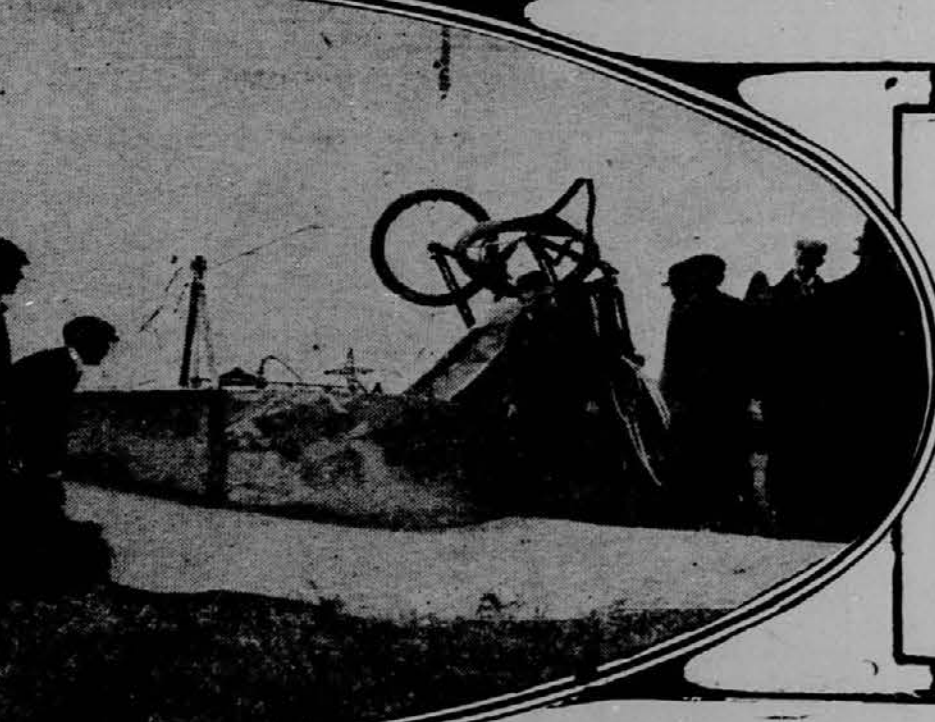
Dr. Crippen kriv. Obsojen na smrt.

Obtoženi Amerikanec je krivim spo-
znan umora svoje žene Belle El-
more.

POROTNIKI SO SE POSVETOVA- LI FOL URE.

Proti razsodbi bodo dr. Crippenovi
zagovorniki vložili ničnostno pri-
tožbo.

London, 22. okt. Amerikanec dr.
Hawley H. Crippen, ki je bil obdol-

žen, da je umoril svojo ženo, gledali-
ško igralko Belle Elmore, je bil po
porotnikih tega dejanja krivim spo-
znan in sodišče ga je obsodilo v smrt
na vislicah. Posvetovanje porotnikov
o krivdi ali nekrivdi je trajalo samo
pol ure.

Javni obtožitelj je v svojem govoru
povdarjal, da je dr. Crippen živel živ-
ljenje hinave in se je posmehoval
prijateljem njegove žene, ki so za njo
zalovali. Obtožitelj je svoj govor
končal s trditvijo, da je razprava do-
gnala, da so bili kosi mesa, ki so na-
šli v kleti hiše, v kateri je stanoval dr.
Crippen, od trupla obtoženčeve žene.
Dr. Crippen edini je imel prliko, da
je truplo raztelesil in v kleti zakopal.

Resume.

Sodni predsednik Alverstone je po
javnem obtožitelju podal resume, v
katerem je slikal dr. Crippena kot iz-
vrednega človeka, lažnjivca in raz-
košnika, ki je nemoralno živel. Pod-
nel je porotnike, da morajo izreči
svojo sodbo le, če so popolnoma pre-
pričani, da so najdeni kosi trupla res
oni od obtoženčeve žene in je dr.
Crippen res namenoma umoril svojo
ženo. Porotniki so sodili. Zagovor-
niki dr. Crippena bodo proti obsodbi
vložili ničnostno pritožbo.

Za vsebino tujih poglobov ni odgo-
vorno ni upravništvo, ni uredništvo.

Kitajska pred revolucijo. Narod zahteva ustavo.

Parlament, ki je obljubljen šele za
leto 1915, se mora takoj ustanoviti.

UPOR PROTI SEDANJI VLADI.

Novi državni senat podpira ljudsko gi-
banje. Revolucija se prerokuje.

Peking, 22. okt. — Novi državni
senat, ki obstoji še le par tednov, je
sklenil, da se vlada pozove, da takoj

Velike Blaznikove in družinske PRATIKE

ZA LETO 1911

razpošiljamó po 10 centov komad s
poštnino vred.
Cena za 100 Pratik je \$5.00, za
50 Pratik pa \$2.75. Znesek naj se
blagovoli pošiljati pri manjšem naro-
čilu v poštinih znamkah, pri večjem pa
po Postal Money Order ali čeku.

SLOVENIOT PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pratike je dobiti tudi v podružnici

FRANK SAKSER CO.,

6104 St. Clair St., Cleveland, Ohio.

Iz Avstro-Ogrske. Česko-nemška sprava.

Med Čehi in Nemci se je vendar le
doseglo sporazumljenje.

NADVOJVODA TOŽEN.

Avstro-ogrski poslanik v Parizu grof
Rudolf Khevenhueller-Metsch je
umrl.

Praga, 22. okt. Spravna pogaja-
nja, ki so se vršila v Pragi med za-
stopniki češkega in nemškega naroda
in o katerih se je že mislilo, da so bo-
do razbila, so se uspešno izvršila.
Proti vsakemu pričakovanju so se
premagale vse preporne točke, seve-
da so morali Nemci odnehati od svojih
pretiranih zahtev.

Dogovori.

Po dogovoru čeških in nemških po-
litičnih voditeljev je avtonomnim ob-
činam na Češkem na prosto dano, ka-
terege uradnega jezika se poslužuje-
jo pri obvešanju z drugimi občinami.
Praska občina se zaveže, da bodo vse
razglase priobčevala v obeh deželnih
dežilih in da bode nemške vloge nem-
ško reševala. V to svrhc bode obči-
na ustanovila poseben urad za pre-
vajanje.

Nadvojvoda Leopold Salvator tožen.

Dunaj, 22. okt. Pred civilnim so-
diščem na Dunaju se bode v teku štiri-
h tednih razpravljalo o neki zelo
senzacionalni prošnji. O 22letne
Franciške Horak je tožil vzgojitelja
12letnega nadvojvode Leopolda Sal-
vatorja stotnika Kurza na 20,000 K.
odškodnine za bolečine in na plačilo
100 K mesečne rente. Nadvojvoda
je bil Franciško Horakovo vdaril z
debelo palico po hrbtu, ko je šla skoz
sobo, kjer se nadvojvoda nahajal.
Dekle je obolelo in je še zdaj v zdrav-
niški oskrbi. Ker poskodovanka ni
dobila nobene odškodnine od nadvoj-
vode, je zdaj vložila tožbo proti vzgo-
jitelju, ki je odgovoren za postopanje
svojega varovanca.

Grof Khevenhueller umrl.

Avstro-ogrski poslanik v Parizu,
77 let stari grof Rudolf Khevenhuel-
ler-Metsch je umrl. Bil je od 1. 1903
naprej poslanik v Parizu. Grof je
bil tudi član gosposke zbornice.

Ženska umorjena.

V hiši št. 811 Broadway, Brooklyn,
so našli v soboto 30 let staro Mrs. An-
nie Weinstock umorjeno. Obraz umor-
jenke je bil ves razpraskan in na tru-
plu se je poznalo, da se je grdo rava-
lo z njo. Morilec je neznan. Mrs.
Annie Weinstock je bila uposlena pri
nekem gledališču. Karl Christopher, ki
je imel znanje z umorjeno žensko, jo
je našel umorjeno v sobi in je takoj
obvestil policijo, ki pa je njega kot
pričo aretovala. Christopher je pripo-
vedoval, da je bil še v petek zvečer
pri Weinstockovi in da je bila zdrava
in vesela, ko jo je zapustil. V njenem
stanovanju je bil velik nered in vse je
ležalo križem na tleh, iz česar se skle-
pa, da se je napadena žena hudo borila
za svoje življenje. Policija misli, da
se je umor izvršil iz ljubosumnosti.

izvojevali. Med naobraženimi Kitajci
se govori, da bode prišlo do revolucije,
ako se vlada ne bode vdala.

"GLAS NARODA"

(Slovensko Dnevno)

Owned and published by the
Slovenian Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK P. BAKER, President.
JANKO PLESCH, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in

Canada	\$3.00
pol leta	1.50
letno za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Evropa za celo leto	4.50
pol leta	2.50
Evropa za celo leto	1.75

"GLAS NARODA" inhaia vsak dan iz-
vzemljive nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.

Čena naj se blagoviti pošiljati po —
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
članišče naznani, da hitreje najdo-
mo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

Črni socialni demokrati.

V mladi državi Oklahoma se je
pričelo novo gibanje med Črnci, ki
se bode brez dvoma razširilo po celi
državi, zlasti po celim jugu. Te dni
se je vršila konferenca črnih politi-
kov, na kateri se je indosiral program
socialistične stranke in se je sklenilo
izdati okle, s katerim se pozivljajo
Črnci, da pri prihodnjih volitvah gla-
sanje za socialistične kandidate. Ta
korak se utemeljuje s tem, da Črnci
od republikancev, ki so dosedaj
vedno podpirali, ne morejo nikdar
pričakovati popolnega družabnega in
političnega priznanja in da je nji-
hov edini up socializem, ki prideluje
enakost vseh ljudi na svetu.

Gibanje se bode takoj z otvoritvijo
posebnih agitacijskih pisarn po vseh
državah; kjer bivajo Črnci, ozivajo
in verjetno je, da bode to gibanje
časoma postalo zelo živahno, ker
tudi najneumnejšemu Črncu se že
znajši korupcija, ki vlada v drugih
političnih strankah.

Ako pa bode socialistična stranka
tega pomenitve svojih vrst veselo,
to je drugo vprašanje. Hipoma nji-
more pridružitve socialističnih Črnc-
ev pri volitvah mnogo pomagati,
jako se bode gibanje v tej smeri, ka-
kor voditelji mislijo, razširilo. Lahko
bode Črnci navduševati s špini be-
mednjim o nekakosti, bratstvu in svo-
bodi, ali težko bode njim raztolma-
čiti bistvo in cilje socializma.

Črncu se manjka dandanes vsako
gospodarsko pojmovanje, on vidi v
politiški samo sredstvo, s katerim se
lahko doseže kak urad ali graft in te
nazore o politiki so mu vcepilo stare
korumpirane politične stranke. Ako
bi se Črnci v masah pridružili social-
istični stranki in bi vsled svojeja
številca dobili večino v stranki, bi bil
to hudi udarec za socialistično stran-
ko. Stranka bi ne mogla dalje op-
stati, ker beli socialni demokrati bi
tastopili iz stranke.

Mitchel je zmagal

John Parquay Mitchel se je bil
ostro sprl z znanom Gaynorjem za-
vadi policije, kateri je očital nespo-
sobnost in zanikernost. Mitchel je
na jasn županove bolezni vodil mesto-
no upravo in je hotel tudi nespo-
sobnega poljejskega komisarja Bakerja
odstaviti, župan pa je komisarja za-
varoval, dokler je mogel, ali zdaj se
je sam prepričal, da je imel Mitchel
prav in odločil je Bakerja in oba
njegovata pomožnika komisarja od sta-
be.

Niče se ne bode jokalo za temi go-
spod. Vsak, ki je imel oči, je lahko
videl, v kako slabem in zanikernem
stanju se nahaja newyorška policija
pod vodstvom Bakerjevim. Bakerjev
naslednik je odreditelj Cropsey. O
tem se ne ve ničesar gotovega, ali
newyorška občinstvo pričakuje, da
bode svojo nalogo bolje razumel, ka-
kor njegov prednik. Prva naloga po-
lucije je, da skrbi za varnost osebe in
vrednosti v mestu, ako jej pri tem delu
preostaja časa, lahko se briga še
za druge stvari in pazi, da se ne bode
vrednosti vladavstva in lopovstvo po
ulicah razširjevalo. Ako bode po-
lucija vse to vestno opravljala, po-
moč ne bode imela časa ob nedeljah
in na politične mitinge zasledo-
vali, ako si pri kakih zaprtih vrstah
policije kozarce vnaša ali piva. Do-
daj, da je bilo slednja glavna naloga
policije, kar iz tega so grafični do-
stojniki.

bivali svoje najlepše dohodke. Upa-
mo, da bode Cropsey napravil red pri
policiji.

Z odločitvijo Bakerja je župan
Gaynor pripoznal, da je delal krivico
predsedniku mestnega občinskega
sveta Mitchelnu in le-ta je lahko po-
nosen na svojo zmago.

Dopisi.

Winter Quarters, Utah.

Ali se še spominjate, cenjeni čita-
telji, na ono zastavico Petra Kosma-
tega, ki sem jo na njegovo prošnjo
priobčil v predzadnjem mojem dopi-
su in ki se glasi: Farmer je poslal
svoje tri sinove na trg, vsakega s ko-
šaro jajec; prvemu jih je dal 10, dru-
gemu 30 in tretjemu 50, ter jim je
ukazal, da morajo vsi enako prodajati
in če vsa jajca prodajo, morajo
vsi trije enaki znesek skupiti. Ker
naši rojaki niso marali zaslužiti 9 pa-
rov krvavih klobas, ki so bile ob-
ljubljene kot nagrada za rešitev za-
stavice (rešil jo je le Mike Cegare,
a po klobase noče priti), vam hočem
jaz iz prijaznosti razložiti celo histo-
rijo. Poslušajte toraj!

Tisti čas je živel star fajmošter
s ključastim nosom in srebrnimi na-
očniki. Bil je nekoliko zaljubljen v
svojo kuharico Zefo, še bolj pa v
jajčno cvrtje, ki ga je znala Zefa ta-
ko nebeško-slastno pripraviti. Zefa
je bila na eno nogo šepasta, gledala
je škilasto, pa piko je imela na nosu.
Pa tudi drugače je bila idealno grda.
Nekega jutra pokliče jo gospod faj-
mošter, ter ji reče: Kakor Izraelci
v pušavi, po egiptovskih z mesom
napoljenih loncih, tako hrepnim
jaz po cvrtju. Pojdi torej, duša kr-
šćanska, na trg in kupi za par gro-
šov jajce. — In šla je Zefa, ter našla
na trgu tri farmerske sinove, vsake-
ga s košaro jajec. Vpraša prvega
(ki jih je imel 10), po čem so jajca.
Sedem za groš, je bil odgovor. All
right! kupi pa je bila sklenjena: za
en groš. Vpraša za čeno drugega (ki
jih je imel 30). Za groš sedem, je bil
odgovor. Zefa jih je zopet kupila
za 4 groše. Pri tretjem, ki jih je dal
tudi po sedem za groš, kupila jih je
za sedem grošov. Gospod fajmošter
se je zelo razveselil, da je dobil taka
lepa debela jajca za tako nizko ceno.
Zefa je morala jedrno nazaj na trg,
da na vsak način kupi še ostala
jajca. Med tem časom pa je farmer
telefoniral svojim sinovom na trg:
"Napovedan je generalni štrajk ko-
koši vsega izтока. Držite jajca!" In
tako se je zgodilo, da je morala Zefa
štetu prvega za vsako jajce trikrat
toliko, kot prej za vseh sedem, namre-
re celih 9 grošov za 3 jajca. Dru-
gemu za 2 jajci 6-grošov in tretjemu
za 1 jajce 3 groše. Tako so fantje
dobil vsi enako za jajca, namreč
vsak 10 grošov ali 50 centov, prvi za
10, drugi za 30 in tretji za 50 jajec.
Kokošji štrajk pa se je razširil čim-
dalje bolj, povzročil je pomankanje
denarja in dela, iz česar je nastala
svetovnoznana kriza leta 1907, ki je
neljubne posledice še do danes niso
popolnoma zaceljene. Ker zdaj veste,
kdo je omenjeno krizo povzročil, ma-
ščajte se zato nad celim kokošjim na-
rodom s tem, da jih na predvečer Za-
hvalnega dne prav veliko število po-
ljitelj pod rahljevo sekuro, oziroma
kuharicim nož.

Pretoklo je leto dni, kar smo usta-
novili tu podružnico sv. Cirila in Me-
toda št. 9. Zato vabim vse cenjene
rojake in rojakinje iz Winter Quar-
ters in Seofielda na redni letni občni
zbor gorionjenega podružnice, ki se
bode vrtil drugo nedeljo v mesecu
dne 13. novembra v New Resort Hall
in sicer takoj, ko bode končana seja
društva št. 6, spadajočega k Slov.
Svobodom. Podp. Zvezl. Poročalo se
bode kratko o stanju podružnice in
Ciril-Metodove družbe sploh, pobira-
la se bode letnina, vpisovalci se novi
člani in volji se bode nov odbor. Vse,
kar slovensko misli in čuti, naj pri-
stopi k naši podružnici, da dosežemo
število sto. Lani nas je bilo le 67.
Ljubljanski Bonaventura s krivo pa-
lico in znano rdečo brošuro v roki in
mnogo njegovih črnih opod besni
nad družbo sv. Cirila in Metoda in
jo hoče streti v prah. Pomagajmo,
vsak po svoji moči, da se ta zlobna
nakana ne posreči! Omenjena "ban-
da" hoče imeti slovensko ljudstvo v
temi in nevednosti, da ga lažje izze-
ma. Družba sv. Cirila in Metoda pa
aida, vzdržuje in podpira šole, kjer
se z znanostjo in uma svetlim mečem
preganja teme moč. Rojaki in rojaki-
nje, mi živimo v deželi napredka in
svobode; pomagajmo bratrom v demo-
vini, ki se hočejo otresti verig do-
ševnega robitva in teme. Mož z rde-
čo brošuro in njegovi kompanjoni po-
naj mi na krasnihi Ciril-Metodovih
šolah in na kremenitih značajih, ki
jih bode to šole vzgojile, razbijajo
glove in raztrgajo nenasične bisag!

Anton Terbovc.

Za vsebino tajnih opazov ni odgo-
vorno ni upravnitvo, ni uredništvo.

Carmen.

Tudi jaz sem postal trubadur.
Zgodilo se je to čisto tako, kakor
sem čital prejšnji teden. Na las je
podobna tista zgodba moji in zato je
tudi povem.

Več kakor deset let je minulo, da
nisem stopil za žensko hitreje, nego
je moja navada, ali da bi si do jutra
zapomnil, kar sva govorila zvečer.
Naj ji je bilo ime Francka ali Tončka
ali Miinka ali Anka, razlike nisem
delal, vsaka mi je bila dobrodošla,
ali tudi težkega srea ni bilo, če sta
dve zamenjali v njem mestu. Kakor
je, tako naj bo: ta najzdravjši prin-
cip me je vodil dosledno. Rajši sem
jih pustil prihajati, kakor da bi silil
vanje; kajti vse slajše so ženske, ka-
dar prihajajo same. In več kakor
sladkost, trenutku rojena, itak ni no-
bena ženska. Vselej sem smatral za
osla človeka, ki je fantaziral o žens-
ki duši, o njeni ljubezni ali celo zve-
stobi.

Zdaj naenkrat, čez petnajst let,
odker sem delal zadnje verze, pa se
mi je primerilo nekaj čudovitega. Za-
ljubil sem se v žensko, ki ni več mila-
da, izzemski oči, niti lepa, ki ima vse
polno napak, vrhu vseh še to, da ima
tako ljubosumnega moža, da jo je
čudno oskrnil, misleč jo tako obva-
rovati tujih možkih. Revček! Pa
kaj, ko je ni ključavnice in ga ni ma-
zila.

In zaljubil sem se tako, da sem
mislil, da mi bo umreti od koprnjenja
po njej. Čudno sem se izpremenil.
Mislil sem, da sem našel v njej veli-
ko dušo, krepkega prijatelja, močno
natura, s ktere pomočjo bo mogoče
prestopiti na drugo cesto, kajti moja
duša je bila trudna in si je želela od-
počitka v zaupanju. Pa sem šel in
sem ji to povedal.

Dejala mi je, da nimam obraza, ki
bi vzbujal zaupanje, da ve to in ono,
nazadnje pa me je uslišala.

In takrat je bila vsa drugačna. Ču-
dovit ogenj je gorel v njenih očeh in
trepeta njenih okroglih udov ne po-
znajmo življenja. O, da sem imel
moč ustaviti temo tiste noči. Še danes
bi ne bilo belega dne.

Približno taka je ostala vse na-
slednje dni, vsaj jaz nisem opazil iz-
premembe. Bil sem kakor otrok, poli-
zaupanja in vere, blizal sem se ji ka-
kor oltarju, kakor k prvemu sv. ob-
hajilu. Svečana so bila moja čustva,
sem šel po tistih stopnicah, še vse lep-
ša in pobožnejša so bila moja čutila,
če sem sedel tik nje na vrtni, kakor
pa so čutila otroka, ko stopi prikrat
v cerkev na Veliki petek k božjemu
grobju.

Postal sem resničen otrok. Nekega
dne mi je to očitala. Zablelo me je
in sem jo prosil odpuščenja. Ali na-
vzame temo sem ostal otrok.

Vse tisto, kar sem nad 10 let sme-
šil in zaničeval, vse tisto me je bilo
objelo s svojo neubranljivo močjo, me
opajalo in omamlilo do skrajnih mej
človeškega razuma. Ali je bila res
Cirka, ali bi bil jaz navzle temu po-
stati osel?

Dorolila mi je priti ob tej in tej
uri. Takega čakanja ne poznate. Dan
je kakor neskončnost, ura večnost.

Pa sem šel ves blažen in sem ji re-
kel: Glej, ena sama misel je v meni
in ta si ti, o moja zlata!

In je nagubano čelo, da me je za-
bolelo srce, pa je rekla vsa nejevolj-
na: Ne bodi vedno tako otročji!

Pobožnejše, kakor pred tabernak-
ljem z desetimi leti, sem se spustil in
kolena in sem jo molil, poljubljaj
konca drobni prstkov in prosil opro-
ščenja.

Zasmejala se je, ali mene je bolelo
srce, dvom je ranil zaupanje.

Ob neki drugi priliki je rekla, da
je slabe volje in da jo naj pri miru
pustim. Takrat je kanil drugi madež
v srce. Rad bi ji rekel, naj ne meče
rdečih nageljnov z okna mojega srea,
kterih so bili vsilili za njo, ali kakor
da je uganila moje misli, me je že po-
karala naprej.

Bili pa so tudi drugačni dnevi. Ne-
koč smo se peljali od daleč po mese-
čini. Takratni blesk njenih oči je
bil mehak in mi je vrnil zaupanje.
Pa sem jo poprosil, naj me ne raz-
žali nikdar več, naj potrpi, če bom
preveč vsiljiv in naj mi odpusti, če bi
bom imel preveč rad.

Vse mi je objubil in imel sem
občutek tisto noč, da me ima resnično
rada.

Lepa bodočnost bližnjih dni je bila
pred nama. Veselil sem se, kakor
sv. birne in tistih daril. Ženitvanje
je bilo v mojem sre in vera vanjo je
segala do neba.

Popoldan sem bil pri njej, ali je
rekla, da moram "zaradi ljudij" do-
mov, da pa naj jo počakam zvečer ob
pol devetih na vrtu. Prep je jo bom
še kaj videl.

Ali nisem je videl prej in ne ob pol
devetih. Čakal sem do devetih, četrt
čez, do pol desetih. Silnejše je bilo
srce, kakor grozovita ura s svojo po-
časnostjo v zvonici. Trepetal sem
od koprnjenja, kakor trepetika v ve-
tru in dvomil. Podrla se je bila ti-

sta vera do neba in srce je bilo čisto
majhno.

Napoved sem začel njene korake.
Lepo je čakati na sestanek, nebeško
je tisto susterjenje krila, tisti tihi, bo-
jeji ženski koraki. Njeni pa so bili
tisti večer nagli, trdi, šla je skoro po
samih petah.

Skrčilo se mi je srce in sem se je
skoro strašil.

Kako je to neprijetno — je začela,
— skoro bi ne bila mogla priti. Go-
spod A. in B. sta me povabila s se-
boj na kozarec vina, pa me niso stran
pustili.

Imenovala je dve čudni imeni, kte-
rih si nisem mogel zapomniti.

Objel sem jo in poljubil, njena usta
so res dišala po vinu.

Samo da si prišla, sem ječal ves
poprej, v srečo pa me je nekaj tiščalo,
zganila se je bila kar ljubosumnos-
ti.

Ali moram takoj stran, morda me
bosta celo iskala, rekla sta, da mo-
ram nazaj priti, kar bom tudi storila,
da ne bo kdo kaj čudnega mislil od
mene.

Meni je zaprlo sapo. Kaj sem ti
storil, da tako počneš z menoj? Pol-
leta sem se veselil na ta trenutek
in zdaj nimam časa za par hipov za
mene?

V meni je zavrela kri, ali vem, da
ji nisem rekel nicesar, kar bi mi mo-
gla šteti v zlo.

Navzle temu se je razburila, da ni-
mam nobene pravice ji kaj očitati, da
sem osoren proti njej, da tega ne bo
več prenašala, da je takih stvari že
sita do grla. Jaz pa sem bil tako ne-
dojčen v vsem tem.

Razburil sem se do ekstaze in ko
je hotela niti, sem jo siloma ustavil
in skoro poblizal.

Da sem imel bodalo, kakor dou
José, bi bil to Carmen gotovo za-
bodel.

Drugi dan pa sem se streznil in
sem jo prosil odpuščenja. Bila je
hladna in nobena prošnja je ni z-
mila. Dasi je morala dobro vedeti
in čutili, da je bil vsak korak zad-
njih dni, vsak dih mojega hrepene-
ja je nji posvečen, vendar se je iz-
govarjala, da ni vse skupaj nič iz
moje zaljubljenosti, da sem tak ka-
kor vsi in proti vsem enak. Vedela
je, da me žali in to je tudi hotela
storiti.

Popoldne pa je šla na izprehod z
včerajšnjo svojo družbo, očital sem
ji to in se je smejala, zvečer pa je
bila zopet tam.

Naslednji dan me pa sploh ni po-
gledala. Prosil sem jo, naj mi po-
ve vzrok, a je obrnila hrbet. Strašen
je tisti molk.

Rekel sem ji, naj ima sočutja z me-
noj, naj mi priznava toliko časa, da
ozdravim, a se je smejala.

Ni bila Cirka ne, le jaz sem bil
osel. Kaj je bilo treba to žensko
zaljubiti v vso močjo moje duše, kaj
je bilo treba iskati pri njej tistega,
česar nikdar ni imela. Naj bi bil
božal tisto vnanost in se poigraval
z njo, duša moja pa naj bi bila ro-
mala drugod. Tako sem jo ljubil,
da bi lahko storil največjo podlost
vsemu svetu, samo da bi njej dokazal,
kako resnično jo imam rad.

Ali bila je Carmen in ostane. Do-
kler sem bil Escamillo, dokler sem se
samo smejal od daleč, me je imela
rada, v hip pa, ko je uvidela, da
sem srečen, če ji smem kakor kužek
ležati pri nogah, da ni razven nje
nobene več na svetu, da sem zatajil
Micaelo in ves svet in da sem podrl
vse mostove za seboj, da sem izgubil
čast in ponos, da sem postal resnični
don José, takrat pa je pokazala vso
svojo cigansko narav. O Carmen!

Brez tebe mi ni živeti. Pospeši
zadnji akt. Kako bom končal, še sam
ne vem. Če ne bom imel poguma po-
legniti bodala, tedaj je gotovo, da
bom postal Nikita, pokleknil bom
pred tebe, tvojega moža, mojo Mica-
elo in vso sosesko pravoslavno, ter
bom prosil odpuščenja zavoljo Bo-
ga....

Takrat se ne boš smejala.

Staro praznoveststvo in novo znanstvo.

Da ni pisano v zgolovinskih spisih,
bi nikdo ne verjel, da se ljudje nazaj
par vekov verovali, da je oslov duh
zdravilo proti zastrupljenju. Še celo
med izobraženimi so nekteri, ki veru-
jejo, da so naše možgane ob času pol-
ne lune večje, kakor pa običajno, ter
da se krč in prehlad od reumatizma
da zdraviti z coprnjo in zagovarja-
njem. Rane in druge zdravniške ope-
racije so opravljal navadno brveci in
slični.

Dolgo je trebalo svetu, da se je to
praznoveststvo in zdravjenje odstra-
nilo. Danes ne gre bolnik k brivcu,
kakor tudi neče iti h kovarju, da ga
zdravi od reumatizma ali krča — to
danes vsakdo dela z Pain Expeller-
jem. To zdravilo je priznано po celim
svetu kakor najbolje, posebno po zimi
ko se jih mnogo prehladi. Imeje Pain
Expeller vedno pri roki, da ga imate
čim se bolezen javi. Vsak lekarnar ga
prodaja in sicer po 25 in 50 centov
steklenica. Pravi je samo oni, koji je
v taki škaltiji, kakor je tu naslikana.

F. Ad. Richter & Co.
215 Pearl St., New York.

Dr. Richterjeve Congo pilule olaj-
šajo zaprtje. Cena 25 ali 50 centov.

legniti bodala, tedaj je gotovo, da
bom postal Nikita, pokleknil bom
pred tebe, tvojega moža, mojo Mica-
elo in vso sosesko pravoslavno, ter
bom prosil odpuščenja zavoljo Bo-
ga....

Takrat se ne boš smejala.

Zvrnil je kancelist Klander kozar-
ček žganja, naročil novo merico ter
se globoko oddahnil, da mi je imel
priliko to povedati.

Ali se Poljaki čutijo Slovane?

Proti Poljakom se od slovenske
strani največkrat sliši ugovor: Polja-
ki se ne čutijo Slovane in ne marajo
biti z drugimi Slovani; vedno hodijo
svoja pota in se ne družijo z nami.

Človeka, ki je nekoliko čital zgo-
dovino poljskega naroda in zgodovi-
no poljskega slovstva, mora tako oči-
tanje začuditi. Saj je slovanstvo
pravzaprav tista rdeča nit, ki se vle-
če skozi celo poljsko zgodovino in
skozi celo poljsko slovstvo. Veliko
poprej, kot so začeli drugi Slovani o
slovanški misli govoriti in pisati, so
jo Poljaki že počutili s krvjo.

Poljska država se je porodila iz
misli slovenske in nastala je na tleh
vzajemnosti slovenske. Ohramba se-
verozahodnih slovenskih plemen pro-
ti Nemcem je združila ta plemena
pod knezom Meškom in njegovimi
predniki v eno skupno državno zve-
zo. Meškov sin Boleslav Hrabri je
bil v najtesnejšem pomenu slovenski
vladar. Celu njegovo stremljenje je
šlo za tem, da bi vse severne sloven-
ske narode: Poljake, Čehe, Slovake,
Pomorce, Ruse združil v eno veliko
državo, jo preinil z evropske kul-
ture in zavaroval pred nemškimi na-
valom.

Ko se je združila Poljska, Rusija
in Litva v eno troedino mogočno dr-
žavo, ki je bila ena prvih velesil v
Evropi, se je tudi slovenska misel na
Poljskem poglabila in razširila. Ve-
liki poljski državniki, kakor Olešni-
cki, Zamojski in drugi so z vso re-
sno delali na to, da bi Poljska
zbrala pod svoja krila vse razkrop-
ljene slovenske narode od Carigrada
do Belta. Poljaki so hoteli pregnati
Turke iz Evrope in v ta namen je od-
šel up poljskega kraljevstva, mladi
kraljevič Vladislav, sin Vladislava
Jagele, s svetom svojega viteštva na
Balkan in je padel junaške smrti v
bitki pod Varno na Bolgarskem. Po-
ljaki so hoteli pregnati Tatarje iz
Evrope in spraviti Rusijo pod vpliv
zahodno-evropske kulture. Sledovi
njihovega kulturnega delovanja na
Litvi in na Ruskem so ostali še do
sedaj in vsi viharji jih niso mogli za-
treti. Celu z našimi celjskimi grofi
so sklepali poljski vladarji zakonske
zveze in skušali tako pridobiti poli-
tiški vpliv tudi med Slovenci.

Poljska država je propadla ne to-
liko vsled notranjih napak, kakor
vsled zunanjih vplivov. Zatiranje
kmetov, premoč plemstva, notranje
nesloge, slabost kraljeve oblasti itd.,
vse to se je nahajalo ob svojem času
na Nemškem se v veliko večji meri,
kakor na Poljskem, nahajalo se je pa
tudi v vsaki drugi evropski državi.
Na Nemškem je bila dolgo časa ce-
sarska oblast veliko slabjša, kot na
Poljskem oblast poljskega kralja,
med nemškimi plemenitaji je bila ne-
sloga veliko večja kot na Poljskem.
Saj so nemški knzi imeli pravico
celu s tujimi vladarji sklepati zveze
proti svojem cesarju in so to veli-
kokrat vršili. Nemški kmet je bil
bolj zatiran od poljskega. Saj so
nemški knzi prodajali svoje kmete

slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbe

Za Zedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pensilvaniji.

ODBORNIKI:
Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL, P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADOBORNIKI:
MARTIN GERCMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 691, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 56 Mill Street Laserna, Pa.

POKOTNI IN PRIKIVNI ODBOR:
PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopis naj se pošilja I. tajniku: IVAN TELBAN, R. R. 2,
Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA"

Pozor! Pozor!

Pravi dolejnjski Cviček

slivovko, brinjevec,
tropinovec, rozolijo in
višnjevec (Weichselgeis!)

je dobiti le pri meni. Jaz vse te in še drugo avstrjske in
ogerske pijače inportiram.

Pišite po cenik in pozneje naročite, da se sami prepričate.

FRED. SCHWARZ

1330 First Avenue, New York, N. Y.

Angležem v vojak, da so ti z njimi
ozirov, ker so Poljaki katoličani ka-
vodili vojske po raznih zamorskih na-
selbinah, ker se

Pred gostilnico.

Spisal Ivan Cankar.

Časih se vzdihnil ponosno nenadoma kakor da bi se dotaknil koga, ki mu je bilo všeč, tam od okna se svetlo ozek trak svetlobe; vzela je luna in stoji na visoki, ali skrita se je za strehama in bela mesečina obiva zidovje. Tiho je vsi, tako da se sliši, kako bjelejo žile v senah. Ali pozneje, polagoma, se izjavi iz tišine hitro tiktakanje žepne ure, ki leži na mizici, oglasi se bolno hropenje stavek, ki spi v sosednji sobi. Tudi oči že razločujejo stvari po sobi: pri oknu stoji, ki sem sedel na njem pozno v noč, pisalnice ni za z belimi papirji, ki se svetijo iz teme; nad mizo položen kip neznanega človeka, nad njim okvir oljnat slika. In ozki trak mesečine trepete, širi se, prihaja bliže.

Kakor je vse jasneje in razločneje, toliko teže mi pada na srce zavest samotnosti, tišine, — glave, predmrtnosti. Misli moje so čisto druge, nego po davi; misli človeka, ki se je nenadoma strezil in je spoznal vso ničnost, vso srčnost in žalost svojega življenja. Zlaj bi rad otrsel breme, ki si ga je bil radovoljno naložil, ali se ne da otrseti več; jermen so se mu zarežali v meso na ramenih in, nabeseda da bi se lojaljal, da bi si vsaj malo odhlajnil, si reče samo v bol ne rane in stoka od bolečine, če se dotakne jermenov, da bi se jih osvobodil.

Zivljenje žumi okoli nje, peta se vanj, vse nestrepno in zasoplen in nima časa da bi čutil in da bi mislil, in ob vsakem koraku, v gojci, v naglici, stori hudodelstvo, ki vrtine svoje znamenje v njegovo srce. In kadar postane za trenutek, kadar se ogleda, odhladi, takrat prične sketati, sketati gredo znamenja hudodelstev, storičinskih minogred, brez misli in brez kasanja. Rad bi odpobil — ali v srečo gori živo ozlje; preden stopajo obrabi tistih ljudi, ki jih je razžalil in prevaril in oskrnil; na srce mu padajo solze iz njih oči in te solze so samo raztopljeno železo. In zaljeki in vstane in se vrne v gnebo, v sladko pijanost življenja, kjer je srce mirno in otrpelo ter ne pozna ne greha, ne kesanja.

Prihajajo mi na spomin dogodki, čisto že pozabljeni in malenkostni. Kralji, ljube — vse je tako jasno pred menoj, kakor da bi ne živel ne prej ne pozneje, kakor da bi bil tisti donoski središče mojega življenja in kakor da bi bil v njem neizbrisno utisnjen pečat mojega resničnega bitva. Slab sem in plašen: obtožence, ki čuti svoj greh in mu opravičevanje ostane na jeziku. Zatiškam oči in si klifem v spomin karkoli lepega — ali vse drugo je blede, zlagano in oni dogodek stoji pred mano — na srečo me sketi goveče znamenje.

Ob taki noči, grenkobe polni, mi je prišel na spomin obraz mladega dekleta skor čez otoka, ki sem jo videl samo parkrat minogred in ki sem pozneje popolnoma pozabil na njo. Kakor živi v mojem spominu, ima rdečo, pisano ruto na glavi, široko, rožasto nedelko krila, svetel predpasnik z dolgiimi trakovi zadaj, pod vratom košeno brošo in v roki velik, z zlato obrezan molitvenik. Visoka je in kreplja, toda še malo razvita; njen obraz je svet, rdeč, ustnice so nape te in debele, oči velike, svetle, radovedne; in pšeniceplavi lasje padajo izpod rute a čelo skoro do lepo obkanih obrvi.

Pozdravil sem jo bil nekoč, ko je šla mimo hiše in zarlela je do ušes in se zamejala; na poti se je obrnila in pogledala nazaj in ko je šla mimo ogle, se je obrnila še enkrat. Tudi jaz sem se zamejal, ne vem zakaj, in sem se vrnil v hišo in sem pozabil na njo. Tako sva se seznanila. Nekdo mi je povedal, da je dekla pri nekem kmetu in da je doma iz hribov. Kadar je šla v delavnico skozi trg, je bila bosa in rokave je imela kratke, skoro do ramen, tako da so se kazale polne, pod komolci tonorjave, zgoraj čisto bele roke; kakor da bi nosila dolge rokavice. Hodila je težko, nerodno, in če je prišla mimo, jo je bilo sram. Nagovoril sem jo nekoč in smejala se je zelo na glas in je gledala v stran; a ko je šla dalje, se mi je ozrla v obraz in ta pogled je bil tako vesel in mehak, da se je nekaj čudnega zgledilo v mojem srcu.

"Kako ti je ime?" sem jo vprašal. "Franečka!"

"No, Franečka, kaj pa v nedeljo?"

Prašal sem jo in sam nisem vedel zakaj. Tako je moralo biti. Ničesar nisem mislil, tudi na nedeljo ne — gledal sem njene velike, svetle oči in njene polne ustnice in sem jo prašal.

"No, Franečka, kaj pa v nedeljo?"

Ali si v nedeljo ves dan doma?"

Pogledala mi je v obraz in črna lica so gorla.

"V nedeljo popoldne ... ob treh popoldne ... pojdem v Retovce."

"Jaz te upam Franečka!"

Nagla je ekuklo glavo in njene oči so se vladno svetile.

"Čisto res?"

"Res, Franečka."

Njen glas se je tresel, govorila je hitro, zaupljivo in resno. Zmenila sva se, da jo počakam zunaj pred trgovino, azen mosta, zato da bi vsi ljudje ne gledali, če bi šli skupaj skozi trg.

V petek je bilo in do nedelje nisem nič mislil na vso stvar. Ali v nedeljo popoldne sem stal pred pragom, ko so šli ljudje od mase in takrat je prišla mimo tudi ona. Druga dekleta so šla z njo in ozrla se je samo po strani — svignil je pogled iz njenih oči, gorak in svetel, kakor solneni žarek. Pokimal sem z glavo in začutil sem, da mi je toplo na licih. Spomnil sem se, kaj sva se bila domogla in po tem mi je bilo polno, polno prijetno.

"Bi jo srečal prej, bi ji rekel, da nima časa, da imam kakor koli opravke; tudi mi je prišlo na misel, da bi sploh ne prišel — toda domislil sem se, kako se je ozrla, ko je šla mimo in zato sem se namenil, da pojdem. Dolgčas mi je bilo; moje dekle, itaka, blede gospodična s sentimentalnimi oči, je bila daleč nekje pri sorodnikih na počitnicah in tako sem samotaril. Nedelje so bile posebno puze, klail sem se po gostilnicah, ker se vračal ponosno pijan domov. In daj sem se tolažil, da napravljam lep zprehod in prijetni, četudi malo nedodni družbi in da bo minil dolgi postni dan brez tiste melanholije, ki je izvirala iz lenobe in ki mi je ravno o tistih časih zelo grenko življenje.

Dan je bil čudovito krasen, ne prevroč, ker je pihal lahak veter ter se gral z belimi oblaki, raztresenimi po obzoru, kakor spopadli sneg po travnikih, ko se že tu pa tam prikazuje zelena tratina. Šel sem počasi skozi trg. Bele hiše so se svetile v soncu, ljudje, ki so prihajali mimo, so bili v čudno oblačni, — vse je bilo asno in veselo in tudi meni je bilo prijetno, če sem se spomnil na njo, i me je morla že čakala, na njene elike, radovedne oči, na njene polne usnice.

Pogledal sem proti mostu: tam odaleč se je že bleščala njena rdečata uta. Pospešil sem korake, lahko mi je bilo in sladko, kakor da bi šel ljudje naproti. Ko me je ogledala, se je asmejala, in jaz sem se odkril ter se riklonil. Zarlela je in sram jo je bilo, ni vedela, ali bi gospoško odpravila ali bi se na glas zamejala.

Napravila sva se na pot. Cesta je šla bela in široka, na levi so se širili travniki daleč v megleno daljavo, na desni so se vzdigali strmi, s snežaki porasli holmi prav do Retovca. Ikoro vsakih dvajset, trideset korakov je stala ob poti kmečka hiša. Na evi, ne daleč od ceste, je smela vola, skriva pol vrhami in prihajala sva imo žag in mlinov. Nedelja je bila a vse je bilo tiho. Tu pa tam so stali ljudje na pragu, možki goloroki, v vetlih srajah, ženske v krivcih rosih oblekah. Časih naju je kdo podravil; Franečka je odgovorila s pojoiim glasom, jaz sem se odkril. Če em se ozrl, sem opazil, kako so glali za nama. Sitno mi je bilo, moja esela volja se je polagoma izgubljala. Govorila sva malo. Že od začetka, ko em ju pozdravil, nisem vedel, kaj si ji pripovedoval. Če sem izpregovoril besedo, se je nasmejala udano in rečno, in to me je jezilo. Jezilo me e, da ni bila odkritosčna in da se e bala. Zinila je besedo — in to je bi o selej tako prisiljeno in smešno; otela je govoriti lepo in gospoško in o je bilo naravnost ostudno. Prišel em govoriti zelo po kmečko in jezil em sam nad seboj, ker sem začul, da sem prav tako smešen in pridjen kakor ona.

Tudi njen obraz se mi ni zdel več ako svez in čist; gledal sem ga pač predlobo. V kotu oči sem zapazil rno pičico — najbrž od cestnega prahu, in celo to me je jezilo. Polt ni šla tako gladka in prožna — na liih je bila, nekoliko raskava, kakor koža breskve; to se mi je zdelo časih lepo in imenovano sem tako polt "žametno"; ali zdaj mi je bilo, kakor a bi Franečka ne smela imeti take solti. Obšel me je celo nekak čut, kakor da bi me bila preslepila — "kako da bi mi bila pokazala svojo pravo podobo šele zdaj, ko me je bila pravila, da sem ja spremil na to puo in dolgo po."

In vendar je bil lep ta obraz, ta drugi, čisto novi obraz je bil še celo lep. Nikoli nisem videl takih oči — take čiste, mokre luči; takih ustnic nisem videl nikoli, tako polnih in lepo začetnih. Nisem bil vesel in vesel in udaril sem poleg nje in tega me je bilo sram. Iskal sem, da bi našel na nji kaj smešnega, nerodnega in neumnega — opazoval sem njeno našopirjeno, brezokusno nedeljsko obleko, njeno smešno frizuro s kodri na čela, njeno možko, težko hoho, njene lesene kretnje in njen prisiljen govor in nje glasi smeh. Vse mi je bilo zopreko, zopirno in pritisnil bi jo k sebi in bi jo poljubil. Kako je pač stala v kabinji in se je gledala v razbito ogledalec in si je ravnila lase, da bi bila lepa in malo gospoška. Morda je v soboto zvečer sedela dolgo v no pri svetilki ter živala z neokretno roko stare, oprane čipke na jopico in na prepasnik in je mislila na dolgo, lepo pot ... Ozrl sem se po strani in njo in tudi ona se je ozrla — molčala sva bila pač četrty ur in jaz sem čutil, da je bil moj obraz resen in nezadovoljen.

Pogledala me je boječe in me je prašala s tihim, drugačnim glasom: "Ali se ne vnuete? Saj ste šli že dolgo z mano."

Gorkota mi je stopila v obraz in odgovoril sem ji skoro osorno: "Kaj ti pride na misel? Če sem šel do tukaj, pojdem še dalje. Zakaj pa tako molčiš? Umočnila si in ne izpregovoriš besede. Ali sem ti storil kaj zlegh?"

Zvenila je z roko, kakor da bi mi jo poudila.

"O ne! Molčali ste in sem mislila, la vam je dolgčas zraven mene."

Obvi so mi se stresle in njene oči so bile vlažne.

"Zakaj pa me vikaš, Franečka?"

Pogledala me je začudeno in se je nasmejala. Kakor otroku se ji je ozarila hipoma spet razjasnil.

"Zakaj pa ste me takrat pozdravili?"

"Zato ker si lepa, Franečka. Takega obraza, kakor je tvoj, nisem videl še nikoli."

Tema rdečica se ji je razlila po licih; pogledala je v stran in je molčala. Meni pa je bilo težko, da sem izpregovoril tiste besede — kakor da bi bil napravljal nekaž grdega.

Zadaj je prihajala kočija; ozrl sem se ali od daleč nisem trol spoznal ljudi; čul sem znane, vesele glasove in smeh. Vzdignil se je prah, prišlo so mimo in so se zasmejali in so ozdravili. Odkril sem se tako, da ni o videti mojega obraza; ozirali so se z zmornom in so se smejali, ko je gledala Franečka za njimi z velikimi očmi in zardelim obrazom. Sodni a ljunkt, noj znanec, se je obrnil v vozu z vsem životom in je zaklel za mano durno besedo, ki je Franečka ni razumela, ali ki me je zasklela, kakor la bi me bil kdaj z bičem udaril. Od lalšč se je že zibalo belo nojevo pero in kloknku postarice in kočija je zzičila za holmom. Napravil so najbrž zlet v kako bližnjo vas, morda v Retovce; trije možki so bili in dve ženski in sedeli so na kupu.

"Ali so vas spoznali?" me je prašala plašno. Čutila je, da se je zrodila nekaž neprijetnega. Nisem ji odgovoril in šla sva hitreje. Kalar naju je do srečal, nisem na pogledal v obraz ali čutil sem dobro njegov pogled; rram me je bilo in vrnil bi se bil takoj — toda hodil sem zraven nje, tako la sem se je skoraj dotikal in da sva se začela, če sem stopil nerodno; kakor da bi e bil k lepravljal na njo. Časih se je kdo relo sovražno črtil za nama: "Kaj ima ta gospoško oblačeni fant s to kmečko punco, ki je še otrok?"

On nama je razumevala, ali kakors la bi hotel nekoč stopiti med naju, tako se je približevala k meni, otikalala se je moje roke in njene oči so bile nikoli tako udane in ljubeznipolne kakor takrat. Če je izpregovorila besedo, je govorila tiše in ngribala glavo k meni. In zdaj je bil njen glas raven, preprost in mehak.

Vse to sem komaj opazil. Šlo je hitro in komaj razločno mimo mojega srea. Stopal sem hitro in sem šel znamenja ob poti. Hiše so stale ob cesti še bolj pogostoma. Prišla sva v senčnato alejo; stari kostanji so rasli ob obeh straneh. Na koncu se je svetila visoka bela hiša, gostilnica. Pred njo je bil kosček krita, ob cesti tako visoko ograjen z živo mejo, da se ni vido lo vanj skozi gozde zelene listje.

Tam sva postala.

"Kam greš zdaj, Franečka?"

"K tebi; čez dve uri se vrnem."

"No tako ... pojdi z mano v gostilno, izpijva kozarec vina."

"Ne morem ... čakajo me tam."

"No, če ne moreš ... kdaj se vrneš?"

"Čez dve uri."

Pogledala mi je v obraz z velikimi, jasnim pogledom. Jaz sem pomolčal in sem držal njeno roko v svoji. Njena roka je bila majhna, toda sva vlečla in raskava; univala si jo je pač s peskom.

"Če torej nečeš, Franečka ... Več kaj, pridil to limo in jaz te bom videl tam zadaj skozi oko; vidi se po cesti skoro do konec vasi. I pojdeva skupaj domov."

Nasmejala se mi je v slovo in čez dvajset korakov je postala in je gledala za mano. Zamahnil sem z roko in sem stopil v gostilnico.

Skoro obeneza človeka ni bilo. Šel sem v manjšo izbo zadaj in sem sedel k odprtemu oknu, odkoder sem videl po cesti nazol. Izba je bila prazna in večji sobi je sedelo par kmetov.

Truden sem bil in zlovoljen; spomnil sem se na kočijo, na ljudi, ki so gledali za nama, sram me je bilo, da mi je bilo vroče in ličilo. Čez četrty ure mi je prišlo a misel, da bi šel, da bi se vrnil sam. Komaj sem vedel, kaj se je godilo v meni; srce mi je bilo težko, nemirno; obšlo me je pozečenje, da bi se upijail in do bi se spril in da bi udaril koga s pestjo v obraz.

Pil sem hitro ali vina nisem čutil.

Stopil sem časih k oknu in sem gledal po vasi; prihajali so mimo ljudje in so se smejali in solnce je sijalo jasno in toplo; časih so zdrknule senice preko ceste, po sosednji hiši nazvali, hitele so dalje ter se izgubljale po travnikih.

Hotel sem misliti a svojega dekleta, na gospodično, toda njena slika je bila megljena, komaj sem se mogel spomniti na njene oči. In hipoma sem se domislil, da so jena lica nekoliko upala, koščen in da se bodo morda že čez dve leti prikazale gube ob njenih ustnicah. Da, čez dve leti, nič pozneje, bo izginila že vsa lepota in zato se ne je zdaj oklenila. Kakšno je bilo pač njeno prejšnje življenje? ...

Vstal sem, da bi se tresel zoprnih in grdihi misli. Zlovoljnost se je spremeni la v grenak, eiznemno bolesten čut. Nekoli mi ni bilo tako težko pri sreč.

Sence obestnih hiš so se že stegale daleč preko ceste; na konstanju, ki je rasel blizu okna, se je stresalo listje — veter je pihal močnejše in bil je skoro hladen. V sosednji sobi je bilo živo; kmetje so prihajali in slišal sem hrupno govorjenje in razbijanje po mizah. Tudi po cesti je prihajalo več ljudi — stare ženske so se vračale iz cerkve, sprehajala so se dekleta v nedeljskih oblekah, fantje, viržinko v ustih, roke v blaznih žepih, so stopali skozi vas s širokimi in malomarnimi koraki.

Zalzel sem se in sem stopil od okna; ostal sem ob steni in sem gledal skrit po cesti dol.

Prihajala je hitro, malo sklonjena, rdeča v lica, zasopljena. Molitvenik je tiščala k prsim, z levega je zamahovala. Postala je in gledala naravnost proti oknu. Slonel sem z glavo ob steni, ali žile so mi bile v čelu tako močno, da me je bolelo; stopil sem še bolj v ozadje. Zlaj pojde mimo.

Bog z njo! Šla je počasi mimo in jaz sem se vrnil k mizi; ko sem prijel za kozarec, se mi je roka tako tresla, da se je razlilo par kapelj vina po mizi. V izbi ni bilo človeka — in da bi bil kdaj in da bi gledal name, bi mu se ne upal ozreti v obraz; ne upal bi si pogledati v ogledalo; sram me je bilo in skril bi se.

Kakor da me je kdo prijel nalabko za roko, sem vstal in sem se vrnil k oknu. Pogledal sem in prestrašil sem se in sem stopil v ozadje, tako da sem se udaril s komoleom ob steno: tudi zdaj me je nekoč prijel za prsa in me je pabnil nazaj.

Vračala se je po cesti navzgor. Hodila je počasi, postala je ter se ozirala proti gostilnici. Videl sem natančno njen obraz; moje oči so bile v teh trenutkih čudovito bistre; razločeval bi bil natančno vsako črto njenega obraza, če bi bila stala sto korakov od mene. Ali to je bilo blizu, tako da bi me bila slišala, če bi bil nalabko zakli cal. Njene obrvi so bile nekoliko namršene, ustnice nekoliko stisnjene, a oči so gledale plašno, nemirno. Napravila je bila korak, kakor da bi se bila odločila — ali postala je in gledala proti oknu.

Ne samo njenega obraza, videl sem globoko v njene oči, v njeno srce — stala je tam in jaz sem bil ukovan in moje oči so bile obsojene, da so gledale v njeno srce.

Šinilo je preko mojih misli, da bi šel, da bi ji šel naproti z veselim obrazem in da bi jo pozdravil in da bi se vračala skupaj ob tem lepem poletnem mraku. Šinilo je, ali takoj je leglo spet name kakor senca in zagrmel sem se sam sebi. Zdelo se mi je, da stoji tam ljudje ob vsi poti in da čakajo na naju, da bi naju sprejeli s prešernim smehom ter gledali za nama, kakor za dvema našimljencema. Vračali bi se od izleta ter bi naju dohajali — in ona s svojo rdečo, pisano ruto in z dolgiimi trakovi zadaj in z molitvenikom v roki.

"Idi, vraga, idi — zakaj čakáš name! Idi!"

In kaj mi je do tega dekleta? Videl sem jo komaj enkrat, — še otrok je, nerodna, neumna. Bog vedi, kakšne misli so ji prišle na pamet; hodi po cesti kakor privezana za oni kostanj tam in se ne gane ne za korak dalje. Pričarana, — tam na cesti je pač zarisana meja in ne more preko nje. Razljutilo me je; zakričal bi skozi okno; če bi stal zraven nje, bi jo udaril. "Idi!"

Ali stal sem zadaj in sem jo prosil lepo in ljubeznivo: "Idi, Franečka, glej, jaz ne morem s tabo. Idi sama!"

Gledala je naravnost proti oknu z velikimi, mokrimi očmi. Obrvi so se tresle, ustnice niso bile več stisnjene. Klonila je glavo, z desnico je tiščala molitvenik k prsim. In jaz sem slišal, slišal sem dobro in natančno, kako mi je odgovarjala s tihim mehkim, pposojim glasom: "Pridi, glej, saj si mi obljubil! Pridi, jaz ne morem sama, jaz čakam nate!"

In stala sva si nasproti, zdelo se mi je, da sva se bližala drug drugemu, da se je roka skoro dotikala roke, obraz obraza. Mene se je polastila brežzadržnost, tudi moja lica so bila trda kakor iz usnja in moj glas je bil hladen.

"Zakaj čakáš name, otrok? Ali nisi videla, da bi te bil prijel za roko ter bi te povedel sbo v gostilnico, če bi bil hotel, da bi ostala pri meni? Kaj nisi spoznala, da sem bil samo zato stopil v gostilnico, ker sem hotel, da bi šla narazen? Idi!"

Prijel sem jo za roko in sem jo nekoliko potisnil od sebe. V njeni plahosti pa je bila čudovita moč in stala je pred mano in se ni genila. Samo njen glas se je tresel, ko me je proslala:

"Saj si mi obljubil! Jaz sem ves čas mislila na te."

"Pomisli, zakaj ne morem s tabo! Sram me je tvoje družbe, dekle! Tvoja rdeča nedeljska ruta je smešna, tvoj molitvenik je otročji — kdo nosi debele molitvenike dve uri daleč? In tvoja frizura je kmečka — lasje na čelu! Ali veš, nerodna si in kmečka in neumna in zato me je sram, da bi šel s tabo!"

Klonila je nižje pred mano, ali njene ustnice so se tresle in njene mokre oči prosile. In vendar so se silile ustnice, da bi se nasmejljale.

"Pojdi z mano! Saj si rekel sam, da nisi še videl lepšega obraza nego je moj."

"Jaz imam v mestu svojega dekleta, ki je elegantna in lepa od tebe in ki ne nosi take neumne frizur in črna tako raskavih rok."

Slonila se je globoko, kakor da bi ji bilo leglo breme na rame, ni več izpregovorila besede in se je umikala počasi.

Postala je še enkrat in gledala je dolgo proti oknu, sklonjena, oči svetle in vlažne. Senice so že čisto prepregle pot, minila je ura in skoro je že mrak prihajal. Ljudje so se ozirali nanjo in kadar jo je kdo pazljivo in radovedno pogledal, se je zadržila in se obrnila v stran. Prišla je bližje, čisto na rob ceste, tik k ograji in je gledala naporno. Popravila si je ruto, za trenutek se je dotaknila s čelom ograje, nato je stopila na sredo ceste, ozrla se po cesti nazgor, kakor da bi pričakovala koga od one strani in potem se je napotila s težkimi koraki, sklonjena, oči uprte v tla.

Sedel sem za mizo ter sem pil dolgo v noč, dokler se nisem upijail. Od tistega večera je nisem videl nikoli več.

bil hotel, da bi ostala pri meni? Kaj nisi spoznala, da sem bil samo zato stopil v gostilnico, ker sem hotel, da bi šla narazen? Idi!"

Prijel sem jo za roko in sem jo nekoliko potisnil od sebe. V njeni plahosti pa je bila čudovita moč in stala je pred mano in se ni genila. Samo njen glas se je tresel, ko me je proslala:

"Saj si mi obljubil! Jaz sem ves čas mislila na te."

"Pomisli, zakaj ne morem s tabo! Sram me je tvoje družbe, dekle! Tvoja rdeča nedeljska ruta je smešna, tvoj molitvenik je otročji — kdo nosi debele molitvenike dve uri daleč? In tvoja frizura je kmečka — lasje na čelu! Ali veš, nerodna si in kmečka in neumna in zato me je sram, da bi šel s tabo!"

Klonila je nižje pred mano, ali njene ustnice so se tresle in njene mokre oči prosile. In vendar so se silile ustnice, da bi se nasmejljale.

"Pojdi z mano! Saj si rekel sam, da nisi še videl lepšega obraza nego je moj."

"Jaz imam v mestu svojega dekleta, ki je elegantna in lepa od tebe in ki ne nosi take neumne frizur in črna tako raskavih rok."

Slonila se je globoko, kakor da bi ji bilo leglo breme na rame, ni več izpregovorila besede in se je umikala počasi.

Postala je še enkrat in gledala je dolgo proti oknu, sklonjena, oči svetle in vlažne. Senice so že čisto prepregle pot, minila je ura in skoro je že mrak prihajal. Ljudje so se ozirali nanjo in kadar jo je kdo pazljivo in radovedno pogledal, se je zadržila in se obrnila v stran. Prišla je bližje, čisto na rob ceste, tik k ograji in je gledala naporno. Popravila si je ruto, za trenutek se je dotaknila s čelom ograje, nato je stopila na sredo ceste, ozrla se po cesti nazgor, kakor da bi pričakovala koga od one strani in potem se je napotila s težkimi koraki, sklonjena, oči uprte v tla.

Sedel sem za mizo ter sem pil dolgo v noč, dokler se nisem upijail. Od tistega večera je nisem videl nikoli več.

Kakor da me je kdo prijel nalabko za roko, sem vstal in sem se vrnil k oknu. Pogledal sem in prestrašil sem se in sem stopil v ozadje, tako da sem se udaril s komoleom ob steno: tudi zdaj me je nekoč prijel za prsa in me je pabnil nazaj.

Vračala se je po cesti navzgor. Hodila je počasi, postala je ter se ozirala proti gostilnici. Videl sem natančno njen obraz; moje oči so bile v teh trenutkih čudovito bistre; razločeval bi bil natančno vsako črto njenega obraza, če bi bila stala sto korakov od mene. Ali to je bilo blizu, tako da bi me bila slišala, če bi bil nalabko zakli cal. Njene obrvi so bile nekoliko namršene, ustnice nekoliko stisnjene, a oči so gledale plašno, nemirno. Napravila je bila korak, kakor da bi se bila odločila — ali postala je in gledala proti oknu.

Ne samo njenega obraza, videl sem globoko v njene oči, v njeno srce — stala je tam in jaz sem bil ukovan in moje oči so bile obsojene, da so gledale v njeno srce.

Šinilo je preko mojih misli, da bi šel, da bi ji šel naproti z veselim obrazem in da bi jo pozdravil in da bi se vračala skupaj ob tem lepem poletnem mraku. Šinilo je, ali takoj je leglo spet name kakor senca in zagrmel sem se sam sebi. Zdelo se mi je, da stoji tam ljudje ob vsi poti in da čakajo na naju, da bi naju sprejeli s prešernim smehom ter gledali za nama, kakor za dvema našimljencema. Vračali bi se od izleta ter bi naju dohajali — in ona s svojo rdečo, pisano ruto in z dolgiimi trakovi zadaj in z molitvenikom v roki.

"Idi, vraga, idi — zakaj čakáš name! Idi!"

In kaj mi je do tega dekleta? Videl sem jo komaj enkrat, — še otrok je, nerodna, neumna. Bog vedi, kakšne misli so ji prišle na pamet; hodi po cesti kakor privezana za oni kostanj tam in se ne gane ne za korak dalje. Pričarana, — tam na cesti je pač zarisana meja in ne more preko nje. Razljutilo me je; zakričal bi skozi okno; če bi stal zraven nje, bi jo udaril. "Idi!"

Ali stal sem zadaj in sem jo prosil lepo in ljubeznivo: "Idi, Franečka, glej, jaz ne morem s tabo. Idi sama!"

Gledala je naravnost proti oknu z velikimi, mokrimi očmi. Obrvi so se tresle, ustnice niso bile več stisnjene. Klonila je glavo, z desnico je tiščala molitvenik k prsim. In jaz sem slišal, slišal sem dobro in natančno, kako mi je odgovarjala s tihim mehkim, pposojim glasom: "Pridi, glej, saj si mi obljubil! Pridi, jaz ne morem sama, jaz čakam nate!"

In stala sva si nasproti, zdelo se mi je, da sva se bližala drug drugemu, da se je roka skoro dotikala roke, obraz obraza. Mene se je polastila brežzadržnost, tudi moja lica so bila trda kakor iz usnja in moj glas je bil hladen.

"Zakaj čakáš name, otrok? Ali nisi videla, da bi te bil prijel za roko ter bi te povedel sbo v gostilnico, če bi bil hotel, da bi ostala pri meni? Kaj nisi spoznala, da sem bil samo zato stopil v gostilnico, ker sem hotel, da bi šla narazen? Idi!"

Prijel sem jo za roko in sem jo nekoliko potisnil od sebe. V njeni plahosti pa je bila čudovita moč in stala je pred mano in se ni genila. Samo njen glas se je tresel, ko me je proslala:

"Saj si mi obljubil! Jaz sem ves čas mislila na te."

"Pomisli, zakaj ne morem s tabo! Sram me je tvoje družbe, dekle! Tvoja rdeča nedeljska ruta je smešna, tvoj molitvenik je otročji — kdo nosi debele molitvenike dve uri daleč? In tvoja frizura je kmečka — lasje na čelu! Ali veš, nerodna si in kmečka in neumna in zato me je sram, da bi šel s tabo!"

Klonila je nižje pred mano, ali njene ustnice so se tresle in njene mokre oči prosile. In vendar so se silile ustnice, da bi se nasmejljale.

"Pojdi z mano! Saj si rekel sam, da nisi še videl lepšega obraza nego je moj."

"Jaz imam v mestu svojega dekleta, ki je elegantna in lepa od tebe in ki ne nosi take neumne frizur in črna tako raskavih rok."

Slonila se je globoko, kakor da bi ji bilo leglo breme na rame, ni več izpregovorila besede in se je umikala počasi.

Postala je še enkrat in gledala je dolgo proti oknu, sklonjena, oči svetle in vlažne. Senice so že čisto prepregle pot, minila je ura in skoro je že mrak prihajal. Ljudje so

O koleri.

—o—
Iz vseh strani se vračajo plačni klici: kolera, kolera je tu. Res je. Hudo pa kolera po Rusiji in po južni Italiji. Je že jako razširila.

Bilo bi naporno, če bi tajili, da se kolera tudi pri nas ne more pojaviti. Kolero povzročajo bacili. Ti bacili so v vodi, očiščeno v pitni. Če je katera v kakem kraju le sam za občasno kolero oprazen, umivajo se le dobro prekuhano in ohlajeno vodo. Če pijmo enako vodo. Pri kuhanju vode se bacili uničijo. Širitelji kolere so tudi vsa živila, ki so bila v neprekuhani vodi oprana, sadje, zelenjava itn. Bacili kolere se vgnejejo v tistem drevesu, kadar pridejo vsi skodelci delavce. Kdor ima zdrav želodec in zdrav želodni kislini, pri njem ta kislina bacile pomori in pri nekem človeku ni velike nevarnosti. Pri ljudeh slabih želodcev pa upliva bacil strašno in se tudi silno in hitro množi.

Odpadkov človeka, bolnega na kolero, se ni dotikati, kdor pa se jih je, naj kak način dotakni, raj se takoj oboji in naj prša z svet zdravniku.

Domovina kolere je v nekaterih krajih Indije, kjer vseh gospodari celo stoletje trmojati pribivali silno tpe, vendar ne poznajo zdravniških predpisov, ne niti najnavadnejših pojmov o pravni načinu življenja in — snage. Iz teh krajev se zanaša kolera v druge dele. Največkrat v Rusijo, kjer je v samo leto pomrlo nad 50.000 oseb, stototisoč, to ne ve, pa je že vodo pitnih, in vsak dan jih zbolni na sto. Tudi v južni Italiji se zanaša in celo v Avstriji, kjer so bili na Dunaji s par slučajji kolere zavrati.

Bacilov, kateri povzročajo kolero, se s prostim očesom ne vidi, ampak s obočevalnim steklom. Šele po tisočkratni povečavi se vidi bacil kot mala, s milimetrom dolga črtica. V človeških črevesih se namnoži, ti bacili v nekoliko urah strahovito. Iz vsakega osemenjenega nastanejo milijoni in milijoni novih. Ti bacili ustvarjajo v črevesih trdno delujočo strupe ki zopet povzročajo vsa znamenja, ki se pojavijo pri kolero: strahovita driska, bruhanje, krči v trebuhu, nezavestnost in smrt.

V vsakem človeku, ko je ušel za kolero, se pri razloženju najde hudo, brez bacilov ni kolere. Ti bacili namorejo priti v človeka le potem, če življenje irane in vode.

Ljudje, ki imajo kolero, ali ki so bili v dotiki z na kolero bolnimi, razlože kolero, in sicer tudi ljudje, ki navedeno zdravi. Vse, kar je kakoli prišlo z blatom ali bruhanjem na kolero bolnega človeka v dotik — bodisi, da je ena kapljica od prileta nevidno kam, — je spetno širiti kolero. Kakor že zgoraj omenjeno, so ljudje z zdravimi želodci z zdravo hrano veliko bolj varni od kolero nego ljudje s slabimi želodci, ki tak, ki si kvari želodec s slabimi jedmi. Zato se je mnogokje začelo, da je kolera izbruhnila v kakem kraju v ubožnejših rodbinah, domov in bogatejših ne. Ko začne bolezen, se seveda lahko mogoče, v nobena rodbina ni varna pred njo.

Is kuhanjem in pečenjem se kolere ne uničuje. Zato se ne sme v času, v grozi kolere, nič surovega jesti in ne nekuhanega piti. Sadje, kumare, jata, redkvice itd. se torej sploh ne smejo uživati v času nevarnosti kolere. Najbolje je treba dobro umiti roke; v njih nositi rokavice, ter nikoli podajati rok. Jodi je pripravljati ma, dobro prekuhati oziroma prekuhati.

Sploh se mora pa ob času kolere paziti, da vladna pomoč prav pretirana čista.

Pravljica.

Spisal Ivan Cankar.

—o—
Pred davnim, davnim časom se je bilo, da je imel slovenski umetnik kar. Sel je in si je kupil novo obleko, kupil si je tudi lep srebren uro in drugih prijetnih in potrebnih stvari. Nazadnje pa mu je bilo še dvojne bankovec, dvojne rube in modro pisanih bankovec. —

Umetnik je povesil glavo. "Sanjalo se mi je, le sanjalo!" je pomislil.

In je šel žalosten po svojih potih.

Za vsebino tujih ogasov ni odgovorno ni upravnštvo, ni uredništvo

HARMONIKE

bodisi kakor koli vrste izdelajem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in sanjsko. V popravu zanesljivo vsako pošilje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vsemim kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakor kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL.

1017 E. 6th St., Cleveland, O

Umirajoči ljudje.

—o—
V neki kavarni sem se bil seznanil svoj čas z debelim, rdečim človekom, ki ni imel na prvi hip nič posebnega na obrazu in ne v besedah. Govoril je glasno in veselo, njegove kretnje so bile velike, veščastne. Ali kadar je vstal in se odpravil, se je ozrl na okrog s pol prikritjo, plašno radovednostjo, kakor bi se hotel prepričati, če ga ne opazujejo od te ali one mize s sumljivimi očmi. Ozrl se je časih z istim plašnim, radovednim pogledom sredi suhoparnega razgovora, ne da bi se vsled tega njegov glas spremenil ali da bi se pokazalo kaj nenavadnega na črtah njegovega obraza. . . . No, sil je seboj neprijetno tajnost in v velikih sanjah je bil, da bi ljudje ne zvedeli zanj. Ležala mu je v neprijetno težo na dnu srca pozabiti ni mogel namjo v nobenem trenutku; čez vsako veselo uro mu je razgrnila svoje mračne senec. Drugače je bil pošten in dostojen človek; živel je tisto enostavno, dolgočasno življenje, kakor ba živi večina ljudi.

Govorila sva nekoč zelo živo; ozrl sem se slučajno skozi okno in takrat si prišla mimo lepa ženska. Polstava vitka, visoka; pod bujnimi, rdečimi lasmi čisto bel, nenavaden fin obraz. Tudi on jo je videl in njegove oči so bile nemirne in plašne. Nisva se ločevala prejšnjega razgovora; postal je sredi stavka in ni naltaljeval. Gledal je na cesto in poznalo se mu je, da ga je ovladala težka misel. Nasledel se okrene nenadno k meni:

"To je žalostno, glejte . . . žalostno je, kajti, če je človek mlad . . . Meni je tako usojeno . . ."

Pogledam ga začuden.

"Prosim Vas . . . samotariti Vam je usojeno?"

Zamislil je z desno roko na to je odgooril, in kmalu na to je vstal in odhajal. Ali ko se je na pragu še enkrat proti meni, je bil njegov obraz tako prepreden, poln strahu in žalosti, la me je zabeležilo do nohtov.

Nisem ga videl odlej nikoli več; pozneje so mi povedali, da je umrl . . . Ko so mi povedali, da je umrl ta človek, se je odprlo nekaj strašnega mojim očem. Takrat sem spoznal skrivnost, ki jo je nosil v svojem srcu.

In od tistega trenutka sem jih iskal po cestah, hodil sem za njimi, zalezoval sem jih po kavarnah in gostilnicah. Vsi so imeli nekaj enakega v svoji zunanosti; tista neprijetna tajnost je uplivala nanje z veliko težo in njihovih pogledih, besedah in kretnjih je bil poseben strah. Počeli plašni, nemirni, kretnje neodolne . . . V prvih časih niso bile za me drugega nego interesanten predmet študiranja in raziskavanja. Celo neko žalost sem čutil i občevanju z njimi; njihova bojazan me je ščegetala. A kar se mi je zdelo tedaj posebno čudno: sočutja ni bilo v meni čisto nič in obozaval sem jih kakor nenavado naravno prikazen . . .

Spoznal sem bil namreč ljudi, ki so obsojeni na smrt. Ni prijetno, če človek na smrt obsojen. Živi lahko dolgo leta, ali kakšno življenje je to! Nima prihodnosti pred sabo, na smrt je obsojen; tudi nima veselja na svetu, zakaj obsojen je na smrt. Drugi žive, prihodnost pred sabo, smrti ni; to je življenje! Ali drugače je, če je človeku usojeno od prvega dne . . . Toka seže po kozarec, toda omahne! "Saj si itak obsojen na smrt!"

In sram jih je, da so obsojeni. Tako prvi življenje po cestah in se smeje iz oči in v vre iz besed in zvoni in prepeva pod vsem širokim nebom. Ljudje, obsojeni na smrt, se plazijo ob zidu in gledajo s strahom izpod čela in se sramujejo. Čutijo namreč, da nimajo ničesar opraviti na svetu, da je njih življenje samo puščica pričakovanje in da so drugim ljudem v nadlego in pohujšanje.

Površni človek bi mislil, da žive, kakor žive drugi in ne razločeval bi jih iz množice; zakaj navadno skrivajo svojo tajnost zelo rafinirano, z veliko skrbjo. Življenje jih nosi, kakor nosi veter kosček papirja, kakor nosi potok vodo listje. Ženo jih valovi in zato se vidi na prvi pogled, kakor bi dihal, kakor bi se premikali. Njih zunanji položaj ni čisto nič drugačen od položaja srečnih ljudi. Nekateri izmed njih so celo uradniki, profesorji, dvorni svetniki. Življenje jih je prislo na čudna mesta, ki nikakor niso bila ustvarjena zanje. Vsi stanovi so jih polni.

In pozna se med seboj. Kadar spozna človek, da je zagnan, tedaj si išče tovarše v svojo tolažbo. Ne da bi občeval z njimi; ne občejuje med sabo, sramujejo se drug drugega. Človek, ki čuti, da je pomilovanja vreden, ne občejuje rad z ljudmi, ki so pomilovanja vredni kakor on; hodi po cestah z visokimi, ponosnimi ljudmi, da pade žarek imenitnosti tudi na njegovo zakrpano suknjo. Ali obsojenec je sliško, da so obsojeni tudi drugi. Pohaja po cestah, po kavarnah in po gostilnicah, in ga zelo veseli, kadar zapazi tisto potezo v obrazu, tisto bojazan v očeh, tisto neodolnost v vedenju. Pogledata se ter se nasmejeta in pomežikneta.

Mrzlo postaja.

Jesen je prišla in mrzlo postaja vsak dan bolj. Po dnevu se to sicer ne čuti — vsaj posebno ne — ali po noči je pa že malo neprijetnejše in za to po noči ljubljanske ulice, ki niti po letu niso mnogo živahnije od ulic katerega mesta na deželi, skoraj popolnoma puste in prazne, tako da se Finčič, ki zasleduje po noči in po dnevu orke velezadajnike, ni treba nikomur zadržati, nego se nemoteno isprebaja v dolg čas prodaja.

Žalost vlada povsod in nekateri ljudje se mi res smilijo v teh pustih in dolgočasnih jesenskih nočeh.

Pijanci se mi ne smilijo, ker jih ne zbe ni, njih greje rujna kapljica in mi v svoji ginenosti ne čutijo žalosti, ki jo vlivajo v naše duše jesenske noči. Ne, pijanci se mi ne smilijo, ker oni so v svoji pijanosti srečni in zadovoljni, pač pa se mi smilijo oni žalboljenci, ki morajo svojo ljubezen skrivati pred drugimi ljudmi.

Po letu je lahko takim zaljubljenim ljubljanska okolica je zelo lepa in povsod je dosti tistih stee, po katerih se lahko sprehajajo zaljubljeni parčki in — idealizirajo.

Sedaj je pa to že malo težje in parčki se morajo sestajati v skrivnih prostorih, a v tem tisti velika nevarnost za zaljubljenega dečeta, ker v zaprtem prostoru so sklanjajo vedno večje kot v prosti naravi, že za to, ker na prostem noben parček nikar ne more mlati, da ga nihče ne vidi.

Tudi policaji se mi smilijo, ki se morajo za bomo plačo dolgočasiti in norovati po vokalnih ljubljanskih ulic. Rečejo so tudi vladni detektivki, ki zmrujejo po cele noči pred justično palačo in čuvajo cesarjev spomenik, la ga ne bi kak pijan kazniot poškovala.

In končno se smilim tudi sam sebi, ker mi bo v mrzli jeseni mnogo težje skrivati se pred krvoločnim Lauterjem, ki me hoče dobiti na vsak način v svoje pesti, me odreti in potem poslati Schwartzu za božično pečenko. . .

Naravno je, da se mi smili tudi Schwarz, ki bo moral jesti tako pečenko; mož si polomi umetne zobe na rojih kosteh in se bo moral skrivati pred svojimi klerikalnimi zavezniki toliko časa, dokler mu ne napravi zobozdravnik novega zobovja.

Ne vem, ako bo imelo to kakih dakekanih političnih posledic. Vsekakor pa je pričakovati, da ohladitjo — pa ne radi zime — odnošaji med našimi ljubimi klerikali in le ljubšo deložno vlado, ker klerikali bodo gotovo užaljeni, ako se bo Schwarz skrivati pred njimi.

Rad se žrtvujem zato in ako e to doseže z mojo smrtjo, storim rad junaško smrt pod Lauterjevim pipcem.

Ljubljanski Bav-bav.

Običaji raznih narodov pri priseganju.

—o—
Že v najstarejših časih je bilo priseganje pri sodnji verski čin, in ta znanaj se je ohranil do današnjega dne. Še najznanj se vidi verski znanaj in verski izvor sodne prisega v Italiji, ker tam obstoji prisega le iz nekoliko besed, a ni spojena z nikako posebno ceremonijo. Posebno slovesna je prisega na Angleškem. Tu se prisega pred sodniki, ki imajo na glavi posebno uradne vslužje, in oni, ki prisega mora pri tem položiti na svojo glavo sv. pismo. Še pred nekaj leti je bilo prepovedano, da se mora pri prisegi položiti sv. pismo. No, vsled energičnega protesta zdravniških avtoritet je bil ta običaj opuščen iz higijenskih razlogov. Na Španskem je priseganje zelo komplicirana stvar. Oni, ki prisega mora polklicniti, desno roko stavi na sv. pismo starega in novega zakona ter mora poslušati celo vrsto formul, na katere mora intotok z dolgimi formulami odgovarjati. Na Francoskem in v Belgiji je prisega

formula precej enostavna, ter je tamkaj dovoljeno, da se prozi roka k razpela. V Avstriji se prisega na vsaki strani razpela po ena sveča. V Rusiji mora priča pri prisegi položiti roko na sv. pismo. Izven Evrope so povsem drugi običaji pri priseganju. Ko prisegajo židje na Jutrovem, tedaj se pokrijejo; Perzijci stoje nad zakrivilno sabljo, ter si na roki urežejo malo rano, da se zakolnejo pri lastni krvi. Da isteče malo krvi pri prisegi, je navada tudi pri mnogih drugih vzhodnih narolih n. pr. pri Indij-skih Parijah in pri Malajcih. Ti pome-sajo kri s pepelom in ta smolol ima označiti usodo, ki čaka onega, ki prisega po krivem. V Avstraliji nazivajo

urojenci z zaprtimi očmi dudove, v Koreji pa mora priča stiriti sto poklo-nov. Najenostavnejša je prisega pri Kitajcih, ker se enostavno priča za-kolne pri svoji vesti. Priča namreč sa-mo prekriza roke na prsih ter čvrsto gledajoč sodnika v obraz izreče te be-sele: "Jaz prevzemljem odgovornost za ono, kar poročam; ako ne poročem polne resnice, izjavim se krivim."

Hrvatski jezik na čeških gimnazijah.

S tekočim šolskim letom so uvedli na čeških gimnazijah hrvatski jezik kakor neobvezen predmet. Čeli so uvideli tako potrebo, ker hočejo s svoj-im kapitalom delati na vseh važne-jih mestih slovenskega jezika; za to treba tudi jezikovnega znanja.

Cenik knjig.

katere se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA, broširana 60¢
JEZUS IN MARIJA, vezan v slono-kost, \$1.50.
JEZUS IN MARIJA, vezan v platno 50¢.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezan v slonokost, \$1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zлата obreza 90¢.
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85¢.
RAJSKI GLASOVI, fino vezano z zlati obrezo 40¢.
SRCE JEZUSOVO, broširana 60¢.
SKRBI ZA DUŠO, zлата obreza vez. \$1.—, fino vezano \$1.20.
SVETI ROŽNI VENEC, 50¢.
SVETA MAŠA, v usnje vez. zлата obreza 75¢.
SVETA URA, v usnje vezana zлата obreza \$1.20.
VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zлата obreza 90¢.
VRTEC NEBEŠKI, v platno vez. 70¢ slonokost imit \$1.50.

POUČNE KNJIGE:

ABECEDNIK SLOVENSKI vez. 20¢
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20¢.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50¢.
ČETIRTO BERILO, 40¢.
GRUNDRISSE DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGO-VORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15¢, veliki 40¢.
HITRI RAČUNAR, 40¢.
MALA PESMARICA, 30¢.
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJED. DRŽAV, 5¢.
PESMARICA GLASBENE MATICE, fino vez. \$1.50.
PODUK SLOVENCEM, KI SE HO-ČEJO NASELITI V AMERIKO, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
ROČNI ANGL-SLOV. SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOV NEMŠKI (Janežič-Bartel) nova izdaja, \$3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEM-ŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SLOVENSKA KUCHARICA, Blei-weiss vez., \$1.80.
SPRETNJA KUCHARICA, broš., 80¢.
ZGODBE SVETEGA PISMA STA-RE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUB. IN ŽENITOVAL-NIH PISEM, vel. 40¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVE MARIJA, 20¢.
AVSTR. EKSPEDICIJA, 20¢.
AVSTR. JUNAKI, vez. 90¢, broš., 70¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVKA, 20¢.
BOJTEK, V DREVO VPREŽEN VI-TEZ, 10¢.
BOŽJA POT NA BLEDO, 15¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15¢.
BRATRANEC, burka v enem de-janju, 20¢.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
CAR IN TESAR, 20¢.
ČERKOVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANI, malomestna šaloigra, 40¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETICA BELOGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
ČITALNICA PRI BRANJEVKI, burka, 20¢.
ČRNI BRATJE, 20¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vez. \$1.20.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DETELJKA, ŽIVLJENJE TREH

KRANJSKIH BRATOV, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30¢.
DOKTOR HRIBAR, veseloigra, 20¢.
DOMA IN NA TUJEM, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20¢.
DVE POVESTI, 20¢.
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20¢.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERIE, 20¢.
EVSTAHIIJA, 15¢.
FABIOLA, 60¢.
FRA DIAVOLO, 30¢.
GENERAL LAVDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, oče želez-nice, 40¢.
GOLOBČEK IN KANARČEK, 15¢.
GOČEVSKI KATEKIZEM, 20¢.
GOZDOVNIK, dva izt. skupaj 70¢.
GRZA, 20¢.
STRELA, 10¢.
GROF MONTEKRISTO, dve knjigi, fino vezane, \$1.50.
GROF RADECKI, 20¢.
GROFICA BERAČICA, 100 zv. \$0.53.
GUY DE MAUPASSANT, NOVELE, \$1.20.
HEDVIKA, BANDITOVA NEVE-HILDEGARDA, 20¢.
HIRLANDA, 20¢.
HUBAD, pripovedke, I, II. in III. zvezek po 20¢.
IZLET V CARIGRAD, 40¢.
IZDAVALCA DOMOVINE, 20¢.
IZANAMI, MALA JAPONKA, 20¢.
IZGUBLJENA SREČA, 20¢.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢.
IZIDOR, POBOŽNI KMET, 20¢.
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢.
JURČICEVI SPISI, 11 zv. umetno vezano po \$1.00 zvezek.
JAROMIL, 20¢.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢.
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢.
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢.
KRISTOF KOLUMB, 20¢.
KRJAVA NOČ V LJUBLJANI, 40¢.
KRVNA OSVETA, 15¢.
KRALJICA DRAGA, 20¢.
LAŽNJIVI KLJUKEK, 20¢.
LEBAN, 100 beril, 20¢.
LEPA NAŠA DOMOVINA, 25¢.
MAXIMILJAN L. CESAR MEHI-KANSKI, 20¢.
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj \$2.25.
MALI VESELALEC, 20¢.
MARČA, HČI POLKOVA, 20¢.
MARJETICA, 50¢.
MATERINA ŽRTEV, 50¢.
MEDVED, SNUBAČ, veseloigra, 20¢.
MIKLOVA ZALA, 30¢.
MIR BOŽJI, \$1.00.
MATI BOŽJA NA BLEJSKEM JE-ZERU, 15¢.
MIRKO POSTENJAKOVIČ, 20¢.
MLADI SAMOTAR, 15¢.
MLINARJEV JANEZ, 40¢.
MRTVI GOSTAČ, 20¢.
MARRYAT, MORSKI RAZBOJNIK \$1.00.
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vezan, \$2.00.
MUSOLINO, 40¢.
NA INDIJSKIH OTOKIH, 25¢.
NAJDENEČ, 20¢.
NA PRERIJ, 20¢.
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zve-zki, vez. vsak po 60¢.
NARODNE PRIPRAVEDKE, za mla-dino, 4 zvezki, vsak po 20¢.
NASELJENCI, 20¢.
NASELNIKOVA HČI, 20¢.
NAŠ DOM, 3 zvezki, vsaki 20¢.
NA VALOVH JUŽNEGA MORJA, 15¢.
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢.
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢.
NIKOLAJ ŽRINSKI, 20¢.
NOVELA, \$1.20.
NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25¢.
OB TIHVI VEČERH, \$1.50.
OB ZORI, 70¢.
ODKRITJE AMERIKE, vez. \$1.00.
PAVLJHA, 20¢.
PARIZKI ZLATAR, 20¢.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, \$1.00.
POTOVANJE V LILPUT, 20¢.

POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
POŽIGALEC, 25¢
PRAVLJICE, Mayer, 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRIKLE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRHČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRST BOŽJI, 20¢
POD TURŠKOM JARMOM, 20¢
POT DO SRCA, veseloigra, 20¢
PRI PUSČAVNIKU, veseloigra, 20¢
PUTIFARKA, burka, 20¢
RAZTRESENCA, burka, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
REVEČEK ANDREJČEK, narodna igra, 40¢
RILJEV SIN, 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANESKIH, 3 zvezki \$2.50.
ROKOVNJAČI, narodna igra, 40¢
RUSKO-JAPONSKA VOJSKA, 5 zvezkov, 75¢
ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20¢
SANJSKA KNJIGA, vel. 30¢
SANJE V PODOBAH, 15¢
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORIČ, življenjepi, 50¢
SITA, MALA HINDOSTANKA, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 2 zvezka po 20¢
SPILIMANČE POVESTI, 18 zv. 1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron, krščanski deček, 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Praški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskoga roparja 15¢
6. „ Arumagan, sin indijan-skega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 20¢
8. „ Tri indijanske povesti 20¢
9. „ Kraljičin nečak 20¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rileč in bela vrtinca 15¢
12. „ Korojska brata 20¢
13. „ Bog in zmag 20¢
14. „ Prisega auronskega gla-varja 20¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 20¢
17. „ Prvi med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISI ANREJČKOVEGA JOŽEFA 15¢

SPISJE (narodna biblioteka), 15¢
S PRESTOLA NA MORISČE, 20¢
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC, 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. GENOVEFA, 20¢
SV. NOČ, 15¢
SV. NOTBURGA, 20¢
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI SLOVENC, 75¢
SLOVETNA PRATKA, vez. 70¢
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20¢
STARINARICA, veseloigra, 20¢
ŠTIRI POVESTI, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv. vsak po 20¢
TEGETHOFF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TING LING, 20¢
TRI MUŠKETIRJI, svetovna krič-zica, broš., \$2.30.
TRI POVESTI, 20¢
TRI POVESTI GROFA TOLSTOJA 40¢
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
V LJUBLJANO JO DAJMO, veselo-igra, 20¢
V MEDENIH DNEH, veseloigra, 20¢
VOŠČNI LISTI, 30¢
VOHUN, 80¢
VRTOMIROV PRISTAN, 20¢
V PADIŠAHOVEJ SENCI, 6 zvez. skupaj \$1.50.
WINNETOU RDEČI GENTLEMAN 3 zvez. skupaj, 75¢
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50¢
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, \$1.00.
ZMAJ IZ BOSNE, 60¢
Z OGNJEM IN MEČEM, 7 zv. broš., \$2.50.
ZLATE JAGODE, 30¢
ŽALOST IN VESELE, 50¢
ŽENINOVA SKRIVNOST, 20¢
ŽIVLJENJE SV. ELIZABETE, 50¢

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO — OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽE-LE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DR-ŽAV, 25¢
RAZGLEDNICE:
Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, new-yorske in raznih mest Amerike, s cveticami, in humoristične kakor tudi božične, noveletne, velikonočne po 3¢, ducat 30¢
Razne svete podobe, komad 5¢, ducat 33¢
Album mesta New York s krasnimi slikami mesta, 35¢
OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nakaznice ali poštne znam-kah. Poštnina je pri vseh teh cenah že všteta.

Jugoslavanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRAN MEDOŠ, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braudock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

AL'VIZ VIKANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 116 — 7th Str., Calumet, Michigan.

PGROTN ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Fardine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bz 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bz 8 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Glasilo "Glas Naroda".

PRISTOPILO:

K društva sv. Jožefa št. 41 v East Palestine, Ohio, dne 9. oktobra 1910. Jovan Tumaš, rojen 1894, cert. št. 13346 v I. razred. Društvo šteje 27 članov.
K društva sv. Stefa Jozna št. 98 v Alameda, Mich. dne 18. oktobra 1910. Ferdo Bure, rojen 1882, cert. št. 13347 v II. razred. Društvo šteje 32 članov.
K društva sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo, dne 18. oktobra 1910. Jovan Vlasov, rojen 1892, cert. št. 13348 v I. razred. Društvo šteje 47 članov.
K društva sv. Jozefa Kostnika št. 71 v Collingwood, Ohio, dne 12. oktobra 1910. Jos. Klomenc, rojen 1878, cert. št. 13349 v I. razred. Društvo šteje 1882, cert. št. 13350; Mihel Leger, rojen 1883, cert. št. 13351 v II. razred; Marija Zabrada, rojen 1877, cert. št. 13352 v I. razred. Društvo šteje 76 članov.
K društva sv. Jurija št. 22 v South Chicago, Ill. dne 12. oktobra 1910. Nikola Pločko, rojen 1892, cert. št. 13353 v I. razred. Društvo šteje 124 članov.
K društva sv. Stefana št. 11 v Omaha, Neb. dne 10. oktobra 1910. Jos. Kajo, rojen 1892, cert. št. 13354 v I. razred. Društvo šteje 41 članov.
K društva sv. Alojzija št. 31 v Braudock, Pa. dne 5. oktobra 1910. Helena Pozeh, rojen 1875, cert. št. 13355 v I. razred. Društvo šteje 40 članov.
K društva sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 18. oktobra 1910. Anna Orelarja, rojen 1880, cert. št. 13356 v I. razred. Društvo šteje 51 članov.
K društva sv. Stefana št. 11 v Omaha, Neb. dne 10. oktobra 1910. Anna Fortuna, rojen 1881, cert. št. 13357 v I. razred. Društvo šteje 19 članov.

SUSPENDIRANI:

Od društva sv. Jožefa št. 29 v Sparta, Minn. dne 18. oktobra 1910. Ivan Kolhar, cert. št. 12583, Gust Siva, cert. št. 2326; Ig. Znidarski, cert. št. 6010, vsi I. razreda. Društvo šteje 71 članov.
Od društva sv. Jožefa št. 41 v East Palestine, Ohio, dne 9. oktobra 1910. Jakob Erdoš, cert. št. 2323, I. razreda. Društvo šteje 26 članov.
Od društva sv. Jozefa Kostnika št. 71 v Collingwood, Ohio, dne 9. oktobra 1910. Martin Peterlin, cert. št. 13344, I. razreda. Društvo šteje 76 članov.
Od društva sv. Jožefa št. 29 v Sparta, Minn. dne 11. oktobra 1910. Teoza Znidarski, cert. št. 8795. Društvo šteje 30 članov.

ODSTOPILO:

Od društva sv. Roka št. 94 v Waukegan, Ill. dne 11. oktobra 1910. Fr. Ogri, cert. št. 12448, I. razreda. Društvo šteje 37 članov.
Od društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. dne 10. oktobra 1910. Ivan Peterlin, cert. št. 612, I. razreda. Društvo šteje 85 članov.
Od društva sv. Roka št. 94 v Waukegan, Ill. dne 11. oktobra 1910. Ivana Ogri, cert. št. 12447, Društvo šteje 11 članov.
Od društva sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. dne 10. oktobra 1910. Jera Heiberich, cert. št. 816, Društvo šteje 42 članov.

ZOPET SPREJETI:

K društva sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. dne 11. oktobra 1910. Stefan Borčič, cert. št. 12106, v I. razred. Društvo šteje 124 članov.
K društva sv. Alojzija št. 31 v Braudock, Pa. dne 5. oktobra 1910. Jos. Božič, cert. št. 6736; Alojz Grum, cert. št. 3942, oba v I. razred. Društvo šteje 165 članov.

PRESTOPILO:

Brat George Težak, cert. št. 721, I. razreda, rojen 1858, član društva sv. Barbare št. 5 v Sandan, Minn. je prestopil dne 2. oktobra 1910 k društvu sv. Ime Jezusa št. 25 v Eveleth, Minn. Prvo društvo šteje 166, drugo 32 članov.

UMRLI:

Brat Anton Orelar, cert. št. 10662, rojen 1884, član društva sv. Andreja št. 84 v Trinidad, Colo. je umrl dne 1. oktobra 1910. Zavarovan je bil za \$1000. Društvo šteje 46 članov.

GEORGE L. BROŽIČ, glavni tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Kmetstva posojilnica ljubljanske okolice, regist. zadrage z omejeno zavezo v Ljubljani. — Meseca septembra 1910, leta vložilo je 780 strank K 558,305.32; dvignilo pa 447 strank K 667,762.66.

Mestna hranilnica v Komniku. V mesecu septembra 1910 je 152 strank vložilo K 63,856.90, 106 strank dvignilo K 47,126.95; izplačalo se je hipoteknih posojil K 4200. — Stanje hranilnih vlog K 2,940,255; stanje hipoteknih posojil K 1,520,373.41 vin. — Denarni promet za mesec september 1910. K 241,019.50.

Ponovili je 640 K 86 v uradnega denarja umirovljeni orožnik in deaer Frane Benaskole na Bledu. Javil se je sam sodišču.

na Hrvaškem, ker je pri popravljanju neke hiše v družbi dveh mizarjev strankam pokradel v podstrešju za 75 K obleke. Jurgec tatvino sicer priznava, za obleko pa trdi, da jo je takoj sežgal, ko jo je prinesel domov. O. d. l. dal so ga sodišču. — Tudi nekoga žandarstva uslužbenca in njegovo ljubimko so prišli in oddali sodišču. Fant je namreč ves čas, to je skozi tri leta kradel, kar mu je prišlo prav. Kava, sladkor, obleka, čevlji, dežniki, svačice, dragocene posode, vse mu je bilo dobro. Vzdrževal je svojo ljubimko ter ji ta čas dal poleg drugih reči do 1300 K denarja. Pri preiskavi je našla policija pri ljubimki in pri njem samem cel kovčeg raznih ukradenih predmetov, katere je seveda zaplenila in oddala sodišču. — Tudi nekoga bivšega čevljarskega vajenca, ki je v Šiški ukradel ge. Mittereggerjevi zlato veržico in po tatvini prišel v Ljubljano, je policija izsledila in oddala sodišču. Fant je bil naslonovan

za prisilno delavnico, kamor ga bodo po pr. stani kazni tudi oddali.

Sijajen uspeh Naval-Pogačnika na dunajski dvorni operi. Dne 4. oktobra je slavni tenorist Naval-Pogačnik zopet enkrat po dolgem času nastopil na dunajski dvorni operi in sicer v en svojih najboljših ulog, namreč kot don Jose v operi "Carmen". Občinstvo ga je viharno aklamiralo. Ves oder je bil poln svetle.

Franciškanški provincialat je od zadnjega kapitla v Kamniku in ne več v Ljubljani.

Umrla je v Postojni L. t. m. Marija Regina Mghorič, soproga c. kr. orožniškega stražnjaka.

Za vstop v kmetijsko šolo na Grmu se je oglasilo 52 prosilcev. To je najboljši dokaz, kako potrebna je bila reorganizacija zavoda. Letos se bo prvič zgodilo, da ne bo moglo vseh prosilcev sprejeti.

Gospodinja šola v Šmihelu pri Novem mestu se je o priliki cesarjevega godu, dne 4. oktobra, po slovesni službi božji z nagovorom načelnika kuratorija ing. Peterlina in ravnatelja Rohmanna v praznično opejsani učni sobi samostana ubogih selskih sester De Notre Dame otvorila.

Kočevska kultura. 29. pr. m. popoldne se je v Krensu izvršilo strašno grozodejstvo. 47-letni krošnjar Ivan Jaklič iz Kočevja je napadel gostilničarja Edmunda Felnerja in mu dvakrat pretrgal trebuh, tako, da se nesrečnega pogledala čreva iz trebuha. Nato je junak čisto navadno pobegnil, toda policija ga je izsledila in izročila sodišču. Gostilničar je za boječnami že umrl v bolnici.

Člilokovanje na lovski razstavi. — Dne 3. okt. je razdelilo razsodišče na dunajski lovski razstavi razstavljavcem določene premije. Na Kranjsko odpadejo sledeče premije: Postojnska janska komisija dobi srebrno državno svetinjo, Ferdinand Schulz v Ljubljani bronasto svetinjo trgovske zborni, ce. kr. knez Anton Krejčič v Ljubljani zlato razstavno svetinjo. Čevljarska zadruga v Ljubljani srebrno razstavno svetinjo in tovarnar Makso Samassa v Ljubljani "hors concours".

Rusini med Slovenci. Na Vrhniki se mudi ruska gospodinja V. H. Andrejeva. Doma je s Kavkaza. Dovedla je višjo gospodnjo šolo v Peterburg. Nekaj mesecev je prakticirala na Moravskem pri krojem delu. Na Vrhniki hoče najprej proučiti praktično delo v mlekarini, nato pa si hoče natančneje ogledati pouk na naši gospodnjski šoli. Tu ostane pet mesecev.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Iz Maribora. Dne 4. okt. opoldne je trčil iz Grada prihajajoči tovorni vlak pri dovozu v mariborsko postajo v tam stojajoč vozove. Stroj in 12 voz je bilo poškodovanih. Nezreča je pripetila vsled napačno premaknjenih tračnic.

Pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah so zmagali Slovenci pri volitvah 5. oktobra v trgovsko zbornico.

Iz Slovenjgradca. V neki gostilni v Turški vasi so se pričeli 4 fantje zaradi nekega dekleta pretepali. Krmar in pa vrtnar Rogina sta hotela pretepače pomiriti, a pri tem je neki Plevnik Rogino z nožem v prsih težko ranil. Plevnika so zaprli.

Kravo je ukradla. Dne 4. okt. je ukradla neko v Novi vasi pri St. Jurju posestnika Antona Komerec 8 let staro kravo v vrednosti 300 K. Kot storilko so zaprli 44-letno Marijo Kolhar. Isto sumijo, da je ukradla tudi pos. Majerju v Polnah pri Celju eno kravo.

Zaradi konkurza je bil obsojen na pet dni zapora brežiški slaščičar Maks Hierlaender. Izgovarjal se je sicer, da je konkurz zakrivila njegova od njega sodnijsko ločena žena, pa sodniki mu niso hoteli verjeti.

PRIMORSKE NOVICE.

Prememba občinskega statuta za Gorico. Dež. zborni bode predložena tudi prememba občinskega statuta za gorški mesto. Volilni razredi bodo 4: mesnih svetovalcev bode 28 (sedaj jih je 24), izvolijo pa se za 6 let! Ker se bojijo Slovencev v mestni zastop, si je lahko misliti, kako so spremenili statut! Hočejo, da se kar potrdi tak, kakršnega so sestavili na magistratu! Ali se to zgodi? — Dolžnost slovenskih poslancev je preprečiti lažje sakane. Statut mora odgovarjati dejanskim razmeram in potrebam.

Slovenci pomagali Ferlugu do oprostitve. Notorični tržaški iredentist Bruno Ferluga je bil oproščen pred

poroto v Celoveu. Njegov zagovornik dr. Messner je ubral nemško-nacionalno strjo ter izborni brenkat na njo, da je sledila oprostitev. Dr. Messner je govoril o nacionalizmu, ki ni nikjer tako razvit kakor v Avstriji: hudodelstva, ki jih more provzročiti nacionalizem, se opirajo na velike ideje; potem je razlagal, kako da so Lahji v Primorju obdani od vseh strani od hrvaških in slovenskih plavov, ki silijo na nje, naslikal je boje Lahov za eksistenco nasproti Slovincem in rekel je, da je Trst že po tretjini slovenski. Vlada pobija tendence Lahov, v vsaki manifestaciji vidi že iredentizem. Razlagal je potem idealen iredentizem, najpremetnejši intelektualni iredentizem; treba razločevati med njima: kar počno nekateri eksaltirani mladiči, tega se ni bati. Povedal je potem, kako da se je milosino ravnilo s Čelji radi srbofskih demonstracij, torej z vseni jednako naj se postopaj. Messnerjeva muzika o zatiranih Lahih in o nevarnih Slovincih je nčinovala, kakor je hotel. — No, da je Ferluga oproščen, je koncem konca prav, ker on je bil le orodje skrate iredentistične organizacije, za katero stojijo ljudje, katerih ne primemo!! In čemu obsojati ljudi, ko se neguje sestra! — Če bi bil Slovincem na Ferlugovem mestu v Celoveu, kaj bi ga doletelo? — Bomo videli, kaj bo pa z onimi Slovinci v Ljubljani, ktere preganjajo sedaj radi protivojaške propagande!!!

Tatvine v tržaški okolici. Preteklo zimo je bilo izvršenih mnogo vlomov v vili tržaške okolice. 20. m. m. se je obravnaval pred deželnim sodiščem v Trstu eden izmed teh številnih slučajev. Zagovarjati sta se morala dva zakonska para. Lovro in Marija Možina, Luka in Katarina Kralj ter Lovro Leban, pri katerih so našli veliko množico ukradenih stvari. Leban, ki je bil že devetkrat radi tatvine kaznovan, je bil obsojen na eno leto ječe, Lovro Možina na dva meseca, Luka Kralj pa na en mesec poostreje ječe. Marija Možina je bila obsojena na en teden zapora, Katarina Kralj pa je bila oproščena, ker se ji ni moglo dokazati krivde.

Vinska letina v Istri. Piše se iz Istre: Letos bi v Istri vinska letina že te dni končala. Letina bo za polovico slabejša kakor je bila lani in je vsled tega tudi cena grozdja v primeri z lanske ceno, zelo visoka. Trgovci, katerih je posebno letos iz vseh krajev mnogo, plačujejo grozdje po 20 do 26 K 100 kg. V vsakomur večjem kraju so po trije štirje trgovci, ki prevažajo grozdje na mesto. Ti obdržijo most, tropine pa prodajajo za precej dobro ceno naprej. Pri tem je omeniti, da se večina teh izpremenih trošin spetja proti Pazinu. Čudno se nam zdi, čemu rabijo ravno v Pazinu toliko teh trošin. Kolikor je nam znano, ni tam nobene večje žgališnice, ki bi kuhala žganje. Vlada je v zadnjih letih res mnogo storila za vinogradništvo. Izdala je tudi strog vinški zakon proti ponarejanju vina, vprašanje pa je, če se ta zakon tudi poredno izvršuje. Ker so teos, kakor vse kaže, primanjkovalo vina, naj vlada po svojih vinskih nalozornikih poskrbi, da bodo natančno nadzorovali, zlasti vinske trgovce in kramarje, da se ne bo zgodilo kaj protipostavnega in vinogradnikom škodljivega.

Samomor in nameravan umor. V Trstu se je zastrpil delavec pri drž. železnici Franc Persolia. Pri njem so našli nov, ostrobrušen nož. Persolia je imel pred izvršenim samomorom iskaj svojo ženo, s katero je živel ločeno. Žena se mu je pa skrla, zato je ni mogel najti. Prosil jo je večkrat, naj se vrne k njemu, toda vse prošnje so bile zaman. Doma se je, da je zdaj nameraval usmrtili najprej ženo, potem pa samega sebe.

Star nesramčez. V Trstu je policija aretirala 62 let stariga Aleksandra Spangara iz Cordovada v Italiji, ker se je v navzočnosti dveh deklet v starosti devet in enajst let nesposobno vedel.

Nagloma je umrl v Trstu finančni prokurator dr. J. Fabiani, star 49 let. Angleški turisti v Dalmaciji. Društvo za pospeševanje tujkega prometa je dobilo obvestilo, da se je na Angleskem ukrcalo na parnik "Dunotat" Castle" 300 angleških turistov, ki bodo posetili Dalmacijo. Angleški izletniki obiščejo dne 6. oktobra Kotor, 8. okt. Split in Trogir, 13. okt. Zadar, 14. okt. pa Dubrovnik.

SLOVENC IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKE DNEVNIK!

Kje je JOSIP TURK? Doma je iz Zaječega vrha blizu Novega Mesta na Dolenjskem. Delal je do 10. junija letos v Leadville, Colo. Tega dne odpotovala sta s tovaršem proti stari domovini, ter kupila listke iz Leadville pa do Ljubljane na odtotni železniški postaji za parnik francoske družbe, kateri je odplul dne 16. junija iz New Yorka. Sedaj smo pa prejeli pismo iz starega kraja od njegove žene, da ni doma došel, temveč ostal nekje v New Yorku. Kakor njegov sopotnik trdi, je revež na umu zbolel in vsled tega ni bil prejet na parnik. Mi smo takoj nato ukrenili potrebne korake in pronašli, da je bil dne 16. junija Josip Turk v hotelu Keller v New Yorku in od tam poslan v bolnišnico Bellevue, odkoder je bil takoj drugi dan odpuščen in neznan, kam izginil. Njegov parobrodni list se nahaja še vedno v hotelu. To je vse, kar smo mogli dosedaj pronači, zato prosimo cenjene rojake, če kdo ve kaj natančneje, da nam javi. Doma ima posestvo, kjer njegova žena z mladoletnim sinom gospodari. Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York. (22-28—10)

Kje je FRAN KEŽMAH? Doma je v Slovenskih Goricah, fara Sv. Lovrene, okraj Ptuj na Štajerskem. Kakor sem slišal, se nahaja nekje v Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, naj mi naznani, da sporočim njegovemu bratu Matiji Kežmah v West Newton, Pa. — Joseph Zorko, Box 91, West Newton, Westmoreland Co., Pa. (22-26—10)

Ne pozabite, da edino jaz žgem BRINJEVEC iz importiranega brinje.

BRINJEVEC zaboj od 12 steklenic (5 steklenic 1 galona) \$13.00. Manj kakor en zaboj ne razpošiljam.

DROŽNIK, galona \$2.75. Razpošiljam v sodih od 4½ do, 10 ali 50 galon.

TROPINJEVEC, galona \$2.50. — Razpošiljam v sodih kakor drožnik.

CONCORD DOMAČE VINO, galona 50c; v sodih od 50 gal.

CATAWBA DOMAČE VINO, galona 75c; v sodih po 50 gal.

Priložite naročilni tudi denar.

JOHN KRAKER, EUCLID, OHIO.

KOLENDAR ZA LETO 1911

že marljivo tiskamo ter bode vsebina zopet raznovrtna in obsejna; tudi več slik bo v njem, Upamo, da bode do koncem novembra dotiskan na kar ga bomo precej prišli razpošiljati. Cena mu bode tudi letos 30 centov s pošto vred.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Burdine, Pa. in okolice naznanjamo, da je za tamkajšnje okolice naš zastopnik

MR. FRANK FERLAN, Box 257, Burdine, Pa.

kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravištvo "Glas Naroda".

ROJAKE, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

POZOR rojaki!

Kdo kupi, uro ali drug slovenski predmet, naj ga po lepo ali slabo, mi pošlje nazaj in poročila dati direktno v stari kraj in jani mo za sprejeto. Pišite danes po čem.

BERGANCE, WIDETICH & CO., 1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

Vsak kateri je že okusil

A. HORWATOV

zdravilno grenko vino

prizna da ga ni boljše za človeško zdravje, vi rašajte za njega po slovenskih Gostilnah.

Kadar pijete žganje, zahtavajte

A. HORWATOV

pristni kranjski Tropinovec,

Brinjevec in Slivovec,

ga ni boljše.

Moja je edina slovenska trdka katera prodaja samo na debelo.

Prodajem pa veliko ceneje kakor drugi, ker potujem sam. Pišite lpo cene.

Na pisma odgovarjam samo trgovcem.

A. HORWAT, Joliet, Ill.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza petom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton	KROONLAND 12,185 ton
FINLAND 12,185 ton	VAERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanici deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbí za udobnost potnikov medkrova. Tretji razred obstoi v malih kabinah za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke, obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK	1306 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C.	205 McDermot Ave. WINNIPEG, MAN.
84 State Street, BOSTON, MASS.	219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.	319 Curry Street, SAN FRANCISCO, CAL.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.	90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.	121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.	600 Locust Street, ST. LOUIS, MO.	31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.

Spominjajte se stare domovine in družbe

SV. CIRILA IN METODA

Zahtevajte in kupujte Ciril-Metodove smodke in vžgalice

Ako storite tako, spolnajte Vašo narodno dolžnost

Po slovenskih naselbinah, kjer trgovci ne prodajajo narodnega blaga, se prosijo slavnostna slovenska društva, da si ga na ravno v svrhu nadaljne razprodaje. Na ta način ne bi popirali samo družbe sv. Cirila in Metoda, ampak bi tudi lahko vsako leto napravili lep dobiček za svoja društva.

Ciril-Metodove smodke razpošiljamo tudi posameznikom ši om Amerike in sicer 50 komadov za \$2.00, 100 kom. za \$3.60, fine havanske pa 50 komadov za \$3.80, 100 kom. za \$7.00 poštnine pristo.

I oasnila dajejo in n. ročila s. rejemajo glavni zalagatelji za Ameriko

A. AUSENIK & CO., 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Phone 246.

FRANK PETKOVŠEK,

javni notar — Notary Public,

718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolj žganje te izvrstne smotke — patentovana zdrava vila.

PRODAJA vojne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošto.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Veletrgovina z vinom in žganjem na drobno in dčelo.

GEO. TRAVNIKAR

6102 N. E. St. Clair Ave., Cleveland, O., U. S. A.

Kdor rojakov po širni Ameriki želi dobro vino in žganje, naj se obrne na gori imenovanega rojaka in vsakdo bode zadovoljen z naročenim blagom. Vino in žganje se pošilja v vsaki množini in v vsaki kraj.

Velika zaloga pristnih vin in najboljše žganja.

Priporočam se rojakom tudi v obilen poset svoje dobro urejene gostilne, kjer se toči vedno sveže in priznano dobro leisy. evo pivo, izvrstno domače vino in prodajejo tudi CIRIL-METODOVE smodke.

GEO. TRAVNIKAR.

- Podružnice -

- Split, Celovec, Trst -

- in Sarajeva. -

- Delniška glavna -

- K 4,000,000. -

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po čistih 4 1/2 %

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.

Naš zastopnik za Združene države je trdila

FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York,

- Podružnice -

- Split, Celovec, Trst -

- in Sarajeva. -

- Rezervni fond -

- K 300,000. -

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOČAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primo, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena družba, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opoziji društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeršibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomankljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

SVETINOVA METKA.

Spisal Josip Stritar.

(Dalje.)

Tudi Metka je prej malo mislila na staro Marino. A zdaj, ko je bila tako sama, ko je tudi ona tako malo posedala tuptam, zdaj, ko se je zdelo sama sebi in morebiti tudi drugim, tako rekoč druga, mlada Marina, ker tudi nji so upadala blede lica, tudi nji so se susile polne, gladke ročice, zdaj se je začela približevati stari samici. Neka skrivna moč jo je vlekla do nje, kakor bi bila njena vrstnica, njena družica v trpljenju! Po cele ure je sedela pod orehom pri njenih nogah in se pomenovala z njo. Kazalo je, da je bila po godu ta nova družba stari. Tako je prav, reče ji nek dan, ko ji je zopet Metka v znožju čepela, tako je pravi stara Marina z mlado Marino, to se ubira! Kaj pa češ? Saj tako nimas nikogar, da bi se mogla pominiti z njim, kakor z menoj. Popli, sirotišče ubogo, pojdi okrog od ženske do moškega, in od moškega do ženske, ter pripoveduj jim, kaj ti je! Molce te bodo poslušali, z glavo majali, a potem se obrnjo v stran ter pojdejo dalje po svojih opravkih. A jaz te imam, sama jaz vem, kaj ti je in kako ti je pri srcu. Stara Marina ima dolge oči; davi je stara ko zemlja, vidiš, kaj kaže. Ti ljubiš in ljubiš se srečati! O ne prikaži, da bi se tolažila in slepila, kakor se vedno še sama tolažiš in slepiš! Ugasi zadnjo iskrico upanja, ki ti še tli na duši. Nihdar se ti on ne povrne — nikdar! Popli, ti ne znaš sveta, kakor ga imam jaz!

Ljubezen je, ljubezen preč.
Nazaj ne bo je nikdar več!

Ali si pa zato nesrečna? Misliš, da te bom milovala? Kaj pa češ? Ali ni bilo njegovo srce na tvojem sreč? Ali nisi užila na njegovih prsih najvišje sreče, kolikor je more prenašati človeško srce? Če je bila kratka ta sreča, kaj pa to — ali se meri sreča po dolgotrajnosti? Prejela si in užila tvoj del, ničesar več ne prikaži! Žvela si in ljubiš! Zapravi življenje v presladkem spominu pretekle sreče. To je mirno, sladko življenje, čista ljubezen, prava sreča! Živi in ljubi, kakor jaz! Le glej na! Tudi stara Marina je ljubi in bila ljubljena; ali tedaj je imela eno last, polno, gladka lica in žareče oči; pokoncu se je nosila, in vsak je bil vesol njeneza pogleda. Strmo gledala daleč, staro ženo, ki v tem hipu ni bila več skličena stanka, pokoncu se je vzpela za trenotje. O, ko ji planul, čee je oživilo in pomladilo, in žari se, kakor večerno nebo, ki ga oblika zlato-rudeča luč zahajajočega sonca. Kako lepa je bila pač nekdanja žena!

A kmalu se zopet zgruzi, Molci nekoliko časa zamisljena, in potem začne: Čee se ti slišal nihče iz mojih ust, to čee povedati tebi, ker ti me hoče umeti. In vredna si vedeti, kdo je bila stara Marina, katere kakor senca skoraj bledel izpred tvojih oči.

Bojati sem v velikem mestu, daleč, daleč od tvojih strani, od kočer prihajajo živjati, ko pošljejo na jug.

Dosegla sem bila dvajseto leto, ko mi Bog vzame še mater. Bila sem sama na svetu. Od tega časa n' sem več pustila svojega tihega kmetijskega doma, kjer sem živela z eno samo staro ženo, ki mi je bila za družbo in po- strežbo. Seznanila in sprijaznila sem se bila kmalu z vsemi vaščani, ki so me že prav med svoje šteli. Največje veselje mi je bilo pogovarjati se z nji- mi o njihovih rečeh. Kakor svoji so- vrstnici tožile so mi žene in dekleta, karkoli jim je težilo srea. Spoznala sem, da če je kje sreča na svetu, more biti doma le tu na kmetih med prostim, nepopuščenim ljudstvom, ki je v vedni zvezi z naravo, kateri se ka- kor otrok materi na prsih brez skrbi redi.

Bilal se mi je že od daleč čas, kate- rega ne vidiš tudi najpametnejša žena bližati se čisto brez straha. Jaz pač smem reči, da mi ni bila čisto nič marj za spremembo. Videla sem, kako se mi umika pomlad in bliza poletje; solza mi kalila mojega očesa.

Po kratkem molčanju začne zopet stanka:

Vasica naša je stala v ozki dolinici; griči na oni strani so bili kriti z vino- gradi, na drugi z gostim bukovjem. Ob gozdnem robu je bila steza, po kateri sem se izprehajala slednji večer. Pri- jeten izprehod! Iz gozda me je po- zdravljalo večerno tiše petje, na oni strani pa je bilo lepo gledati, kako so se med zelenimi trtami gibale bele po- dobe pridnih delavcev. Le semtertja sem srečavala kakoga vaščana, tako da se nisem čutila čisto same — in pa — nekaj časa že sem videvala po ti- stem potu izprehajati se mladega tu- čarja. Ali je bil lep? — tega ti pač ne morem povedati; toliko pa vem, da je imel nekaj posebnega, nepopisnega da ga ni lahko pozabil, kdor ga je ke- kaj videl. Hodil je po navadi roke križem na hrbtu, oči v tla opirajoč. Videlo se mi je, da ni rad srečaval ni- kogar, tudi mene ne. Če se me pa le ni mogel ogniti, šel je tihlo mimo mene, malo hitreje, komaj če je semtertja malo klobuk premaknil, a videlo se mu je, kako težko mu je bilo to. Kakor- mo ženske — ravno ta sem hotela, da bi me pozdravljala. Zakaj vsi dru- gi, zakaj pa ravno on ne? Moram reči, ta me je nekako veselilo spraviiti ga kadar sem koli mogla, v stisko, da se me ni mogel ogniti.

Hodil mi je po dnevu bolj in bolj po- zostem na misel; ugibala sem, kako bi utegnel biti? Pripovedovali so mi, da je prišel iz mesta in da se je veslil za poletje pri nekem kmetu. Ugibali so, da je mlad doktor, a gotovga ni redel nihče nič. Živel je molče, samo- en, zdaj kaj bral, zdaj pisal, a največ zprehajal se po gozdu. Ko sem bolj in bolj mislila nanj, začel se mi je sea- ona smiliti, ker sem ga videla vedno 'ako žalostnega in samega. Kaj je pue- noral doživeti tako žalostnega ubogi mladenc, da ga tako nič ne veseli svet, da se ogiblje ljudi, kakor divjih zveri! O ko bi mu bilo pomagati! Ko si saj govoril in razkril svoje bole- line, da bi ga človek mogel potolažiti; aj pravijo, da ima veliko moč prija- teljska brseda! Nazadnje se mi začne- jelo v sanje vpletati njegova blede podoba, in kmalu ni bilo skoraj tre- totja, da bi ne bila misla najp!

Neki večer, ko sem bila zopet po- savadi na izprehodu in sem sedela ravno na klopi poleg steze, kjer sem imela navado počivati, pripode se li- poma črni oblaki, nebo se zatemni, strašno se jame bliskati in grmeti. — Preplašena se obrnem urno proti do- mu, ali prepozno! Komaj sem storila nekoliko stopinj, razporjejo se oblaki in ulije se strašna ploha. Tema je bi- la nastala tako, da sem videla komaj malo stezo pred seboj. V tem hipu za- njem pospešene korake za seboj. Bil je on! — Ko me dojde, molče me pri- ne pod pazduho ter me pelje pod ko- šato bukev, rekoč: Tu bode bolje! — A kaj dalje početi? Dež je bil nepre- nehom in ni bilo videti, da bi hotel skoraj prejenjati, a do doma je bilo še pol ure hoda. Le mirno tu ostanite, pa nič se ne bojte, kmalu bom zopet tukaj. S temi besedami izgine moj spremljevalec urno proti vasi, predno sem mu mogla braniti. Kako je hodil, ne vem; povrne se, predno ga more človek pričakovati, z dežnikom in o- grinjalom. Ogrne me, prime me pod pazduho, rekoč: Povolite, zdaj mora- te tako biti. In urno odideva proti domu. Kako mi je bilo na tem potu, ne morem ti povedati. Komaj sem, čutila dež, davi je bil čurkoma, in ni me bolelo, če tudi sem se izpodtikala so gostem ob korenine, tako da me je spominjal, naj višje privzdigujem no- ge. Hitro, prehitro sva prišla domov. Spremlil me je do moje hiše. Komaj a sem stopila čez prag, izgine mi iz- pred oči, da se mu nisem mogla še spo- lnočno zahvaliti.

(Dalje prihodnje.)

KRETANJE PARNIKOV.

RYNDAM
odpluje 25. oktobra v Rotterdam.
KRONPRINZ WILHELM.
odpluje 25. oktobra v Bremen.
PRESIDENT GRAND
odpluje 26. oktobra v Hamburg.

TEUTONIC
odpluje 26. oktobra v Southampton.
LA TOURAINE
odpluje 27. oktobra v Havre.
VADERLAND
odpluje 29. oktobra v Antwerpen.
BALTIC
odpluje 29. oktobra v Liverpool.
ST. LOUIS
odpluje 29. oktobra v Southampton.
LA PROVENCE
odpluje 3. novembra v Havre.

ZIMSKI POUK

v angleščini in lepomislu potom dopi- sovanja.

Ako želite dobiti nekaj pojma o teh predmetih, vpišite se v našo šolo. Poučujemo že tri leta. Pojasa na za- stoji.

Slovenska korespondenčna šola,
6119 St. Clair Avenue (S. B. 10),
Cleveland, Ohio.

NAŠI ZASTOPNIKI

kteri so pooblašteni pobirati naroči- nino za "Glas Naroda" in knjižice kakor tudi za vse druge v našo stro- ko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Štariha.
Denver, Colo. in okolice: John De- beve, 4723 Vine St.
Pueblo Colo.: Petar Čulig.
Indianapolis, Ind.: Alojzij Rud- man.

Garry, Ind.: Jovan Milič.
Depue, Ill.: Dan. Badovinac.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec, 1801

22nd St. in Frank Černe, 7162 Vin- cennes Rd.
La Sale, Ill.: Mat. Komp.
South Chicago Ill.: Josip Kom- pare.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek.
Frontenac, Kans. in okolice: Fr. Erzuoznik.

Calumet, Mich. in okolice: Ivan Šutej.

Iron Mountain, Mich. in okolice: Marko Badovinac.

Manistiquie Mich. in okolice: John B. Kotzian.

Chisholm, Minn.: K. Zgone.

Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouze in J. Škerjanc.

Eleventh, Minn.: Jurij Kotze in Nick Miletič.

Duluth, Minn.: Josip Šarabon.

Hibbing Minn.: Ivan Povše.

Nashauk, Minn.: Geo. Maurin.

Tower, Minn.: John Majerle.

Kansas City, Mo.: Ivan Kovačič in Ivan Rahija.

St. Louis, Mo. in okolice: Frank Skok.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobee.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Češarek.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregor- ka.

Bridgeport, O. in okolice: Andrej Hočevar.

Cleveland, O.: Frank Sakser Co. in William Sitar.

Oregon City, Ore.: M. Justin.

Alegheny Pa. in okolice: M. Klar- rich, 1013 Ohio St.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Hermine, Pa.: Geo. M. Schultz.

Burdine, Pa. in okolice: Frank Pe- trovič.

Connemaugh, Pa.: Ivan Pajk.

Claridge Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolice: Anton Demšar iz Broughton, Pa.

Forest City, Pa.: Karl Zalar.

West Newton, Pa. in okolice: Aloj- zij Jakoš.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvasnik.

Steelton, Pa.: Marko Kofalt in Jo- sip A. Pibernik.

Sutersville, Pa.: Louis Mrhar.

Willock, Pa.: Fran Šeme.

Bingham Canyon, Utah: Milan Pav- kovich.

West Jordan Utah: Anton Palčič.

Black Diamond Wash.: Gr. Po- rents.

Benwood, W. Va.: F. Hoffman.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik.

Sheboygan, Wis.: Ivan Košak, 927 Illinois Ave.

Rock Springs Wyo.: A. Justin in Val. Stalich.

Burdine, Pa., in okolice: Frank Ferlan, Box 257.

Vsi naši zastopniki so z nami že- dalje časa v poslovni zvezi, vsled če- sar jih rojakom najtopleje praporo- čamo.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so do- TESTA \$25.00

LJUBLJANE 35.60

REKE 35.00

ZAGREBA 36.20

KARLOVCA 30.25

II. RAZRED do

TESTA ali REKE \$50.00 do \$55.00

Rojaki ne poslušajte!
Obrekovalcev in lažnjivcev iz katerih ne govori drugega nego črna zavist.
Frank Sakser Co.
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
(lastna hiša)
6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.
stoji danes tako trdno kakor še nikdar popreje. Kdor pošilja
denarje v staro domovino
lahko mirno spi in si je svest, da ti pridejo po posredovanju te trdke
v najkrajšem času domu.
Potniki, kateri kupijo
parobrodne listke
so pri tej trdki najboljše in najsolidnejše postreženi.
To ve več tisoč rojakov!
Vsakdo kdor se je enkrat obrnil na to trdiko se še vedno z zaupanjem na njo obrača.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.
Rojakom na zapadu naznanjamo, da je g. MILAN KRUSIČ poobla- ščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in ga rojakom priporočamo.
Upravištvu "Glasa Naroda".
POZOR ROJAKI!
Podolcem času se mi je poverilo iz- najti pravo Alpen- tiakturo in Pomado proti izpadanju in zarat las, kakorine se dosejati na svetu ni bilo, od katere moškini in ženskini sveti in dolgi lasje vsakikoli popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne ostavi. Ravno tako moškini v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Re matize a v rokah negah in kritičah v 8 dneh popolnoma ozdravim, kurja očesa bradavice, potne noge in ožehline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica, samim s \$500. Plače po cenik katerega pošljem zastoj.

JAKOB VAHČIC,
P. O. Box 69
CLEVELAND, O.

NAZNANILO.
Rojakom Slovencev in Hrvatov kateri potujejo čez Duluth, Minn., pri- poročamo našega zastopnika g.
JOSIP SCHARABON-a,
415 W. Michigan St., Duluth, Minn.,
kteri ima svoj
SALOON
prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najboljše postrežen.
Pošilja denar v staro domovino najceneje in najhitreje po našem po- sredovanju. Zastopa nas v vseh po- dlih. Toraj pazite, da se ne vsedete na lim laskavim besedam ničvredne- žev, katerih v Duluthu ne manjka.
Spoštovanjem
Frank Sakser Co.

Poštni parniki so:
"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.
Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesbrough Building.
Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča šte. 57
North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.
"LA TOURAINE" 27. okt. 1910. "LA LORRAINE" 17. nov. 1910.
"LA PROVENCE" 3. novb. 1910. "LA TOURAINE" 24. nov. 1910.
"LA SAVOIE" 10. nov. 1910. "LA BRETAGNE" 1. decembra.
POSEBNA PLOVITBA
V HAVRE:
Lepi parnik "NIAGARA" odpluje 29. oktobra 1910 ob 3. uri popoldne.
Parnik na 2 vijaka "CHICAGO" odpluje 29. oktobra ob 3. uri popoldne.
Parnik "Florida" odpluje dne 12. novembra ob 3. uri popoldne.
Parnik "La Gascoigne" odpluje dne 12. novembra ob 3. uri popoldne.
Parniki z zvezdo označeni imajo po dva vijaka.

Avstro - Amerikanska črta
(preje bratje Cosulich)
Najpripravnajša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".
Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.
Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so do-
TESTA \$25.00
LJUBLJANE 35.60
REKE 35.00
ZAGREBA 36.20
KARLOVCA 30.25
II. RAZRED do
TESTA ali REKE \$50.00 do \$55.00
PHILIPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York